

n.b.k.

17.11.2016—07.01.2017

תנאים
למחקר
פוליטי
פוליטי

CONDITIONS
OF POLITICAL
CHOREOGRAPHY

CONDITIONS OF POLITICAL CHOREOGRAPHY

תנאים למחוללות פוליטית

Conditions of Political Choreography is a research project and exhibition initiated by the Center for Contemporary Art (CCA) together with the Neuer Berliner Kunstverein (n.b.k.). It is aimed at commissioning new works by artists working with diverse performative strategies ranging from visual art to dance, theater, video, and stage-based and participatory practices. The majority of the works are presented consecutively, three days a week, as a "linear group show" within a space that is neither a black box nor a white cube, but a spatial intervention. Berlin-based architect and exhibition designer Markus Miessen integrated the two floors of the CCA by building a quarter-pipe stage. In the summer of 2017 Conditions of Political Choreography will take place at the n.b.k. in Berlin within a spatial intervention created by New York-based artist Ohad Meromi.

תנאים למחוללות פוליטית היא כותרתם של פרויקט מחקר ותערוכה שיזמו המרכז לאמנות עכשווית, תל אביב, בשיתוף עם ה-n.b.k. (Neuer Berliner Kunstverein). שני הגופים הזמינו עבודות חדשות מאמנים העובדים עם אסטרטגיות פרפורמטיביות מגוונות בטווח שמאמנות חזותית למחול, תיאטרון, וידאו ופרקטיקות בימתיות והשתתפותיות. מרבית העבודות מוצגות בזו אחר זו, שלושה ימים בשבוע, במתכונת של "תערוכה קבוצתית לינארית", בחלל שאינו בגדר קופסה שחורה או קובייה לבנה, אלא התערבות מרחבית. האדריכל ומעצב התערוכות תושב ברלין מרקוס מיסן מיזג את שתי קומות המרכז באמצעות בימת רבע-צינור שבנה. בקיץ 2017, תנאים למחוללות פוליטית יעבור להתערבות המרחבית שיצר האמן המתגורר בניו יורק אוהד מרומי עבור ה-n.b.k. בברלין.

An offshoot of the celebrations marking 50 years of German-Israeli diplomacy, this project looks to the future rather than the past and aims to move beyond the familiar bi-national discourse of victim/victimizer stemming from the Holocaust that underlines German-Israeli exchange. While the Holocaust is certainly one starting point, *Conditions of Political Choreography* seeks to form a sense of history in the face of increasing racism and populism in democratic societies today. Informed by global migration and local oppression, the project reflects multiple perspectives and the formation of transnational memory in line with the 21st century.

Experimental in structure and in process, this exhibition was informed by research and discussion workshops in Tel Aviv and Berlin. Focusing on the diverse cultural approaches to commemoration, especially of the Holocaust, artists and curators visited both iconic and unknown memorials, met with experts, and debated the formation of national narratives as well as this exhibition's structure. The results are visible in artworks by all of the artists. Some look at historiography, like Michal Helfman, or historical responsibility like Noam Enbar and Yonatan Levy. Others, like Yochai Avrahami and Antje Majewski, consider the formation of national narratives via natural landscapes and agriculture, while Yael Bartana, Adam Linder, and Susanne M. Winterling consider purification rituals and the resetting of personal agency in the face of collective oppression.

Diverse in themes and approaches, the works in *Conditions of Political Choreography* raise questions about the limits of belonging, artistic disciplines, and imposed structures. In parallel to rethinking context, the project challenges artists to use this framework to push against the constraints of architecture and the performative platform and in the process ask questions such as: What is the difference between being hosted (in a space, in a country) and being contained? When does the freedom to collaborate become an obligation to do so? What are the responsibilities that come with power?

This project, lofty in ambitions and polyvocal in nature, would not have been possible without the support of the German Federal Cultural Foundation who has been pivotal to its success. Special thanks also to our other generous funders as well as to the artists who have taken this journey of exploration with us.

כהסתעפות של החגיגות לציון 50 שנות יחסים דיפלומטיים גרמניים-ישראליים, נושא פרויקט זה עיניי אל העתיד במקום אל העבר ומבקש להתעלות מעל לשיח הדו-לאומי המוכר של קרבן/מקרבן הנגזר מן השואה ומצוי בבסיס ההיברות הגרמנית-ישראלית. בעוד שהשואה היא אכן נקודת מוצא אחת, תנאים למחוללות פוליטית חותר לכונן תחושת היסטוריה לנוכח הגזענות והפופוליזם המתעצמים בחברות דמוקרטיות בימינו. מצויד במידע על הגירה גלובלית ודיכוי מקומי, הפרויקט משקף נקודות מבט מרובות וזיכרון חוצה לאומים בהלימה לתנאי המאה ה-21.

התערוכה הנסיונית הזאת, הן במבנה והן בתהליכה, לבשה את צורתה בסדנאות מחקר ודיון שהתקיימו בתל אביב ובברלין. בהתמקדם בגישות שונות להנצחה, במיוחד של השואה, אמנים ואוצרים ביקרו באתרי הנצחה איקוניים ובלתי מוכרים כאחד, נפגשו עם מומחים ודנו על עיצוב נרטיבים לאומיים ואף על מבנה התערוכה. התוצאות ניכרות בכל העבודות המוצגות. כמה, כמו מיכל הלפמן למשל, חקרו את ההיסטוריוגרפיה; וכמה, כמו נועם ענבר ויונתן לוי למשל, עיינו בסוגיית האחריות ההיסטורית. אחרים, כמו יוחאי אברהמי ואנטטיה מיאבסקי, בחנו את התעצבותם של נרטיבים לאומיים באמצעות נופי טבע וחקלאות. ואילו יעל ברטנא, אדם לינדר וסוזנה מ' ויטרלינג התחקו אחר טקסי טיהור וכינון מחדש של סוכנות אישית לנוכח דיכוי קולקטיבי.

העבודות המגוונות בנושאיהן ובגישותיהן מעלות שאלות על גבולות ההשתייכות, על דיסציפלינות אמנותיות ועל מבנים כפויים. במקביל להקשר החשיבה מחדש, הפרויקט מאתגר אמנים להשתמש במסגרת זו כדי לערער על מגבלות הארכיטקטורה והבימה הפרפורמטיבית ותוך כדי כך מעלה שאלות כגון מה ההבדל בין היותך אורח/ת (במרחב, במדינה) לבין היותך מוכל/ת? מתי החירות לשתף פעולה הופכת לחובה לעשות כן? אילו סוגי אחריות באים כרוכים בכוח?

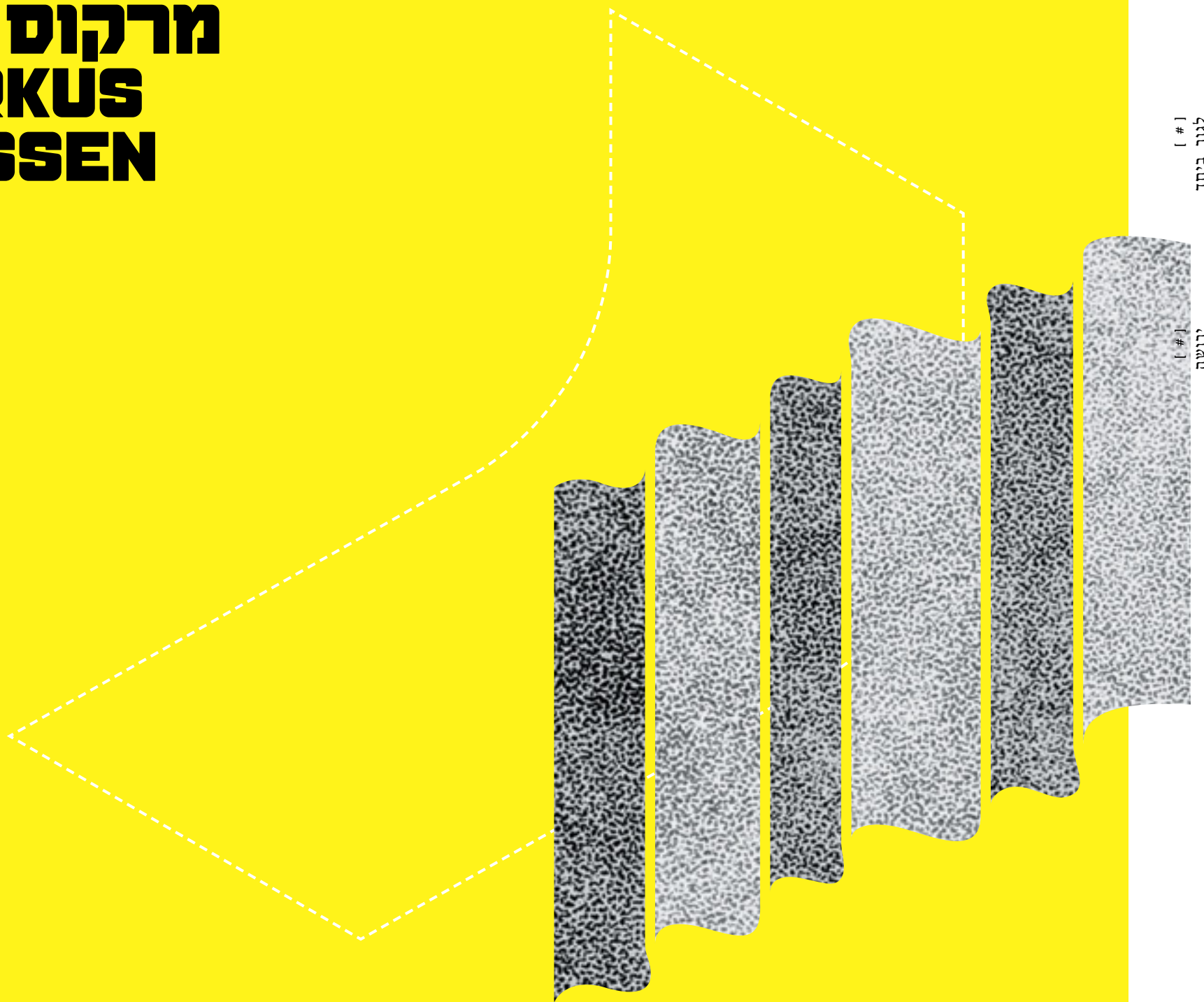
הפרויקט הזה, הנשגב בשאיפותיו והרב־קולי בטבעו, לא היה מתאפשר ללא סיועה של קרן התרבות הפדרלית הגרמנית, שמילאה תפקיד מרכזי בהצלחתו. לתודות מיוחדות ראויים גם המממנים האחרים ובצדם האמנים שהצטרפו למסענו זה.

חדר משאבים ומילות מפתח RESOURCE ROOM & KEYWORDS

Conditions of Political Choreography consolidates myriad vectors of exploration and research, both by the artists and the curators. Some of the primary sources of information are presented in a specially curated Resource Room and are available to visitors as reference material. This material covers a wide gamut of topics that have shaped this project ranging from the influence of the Holocaust on Israel/Palestine, German memorial strategies and their place in contemporary Europe, the history of flower exports from Israel, dance and performance in an expanded field, and the barbarism of reflection. Categorizing and connecting these diverse materials are keywords that also appear throughout this brochure and "tag" each work with specific ideas and concepts that link back to source materials in the Resource Room and to ideas that open up thinking around these topics.

בתנאים למחוללות פוליטית, מגבשים האמנים והאוצרים מגוון כיווני מחקר וחקירה. כמה ממקורות המידע שנאצרו במיוחד בחדר משאבים ייעודי עומדים לרשות המבקרים כחומרי רפרור. החומרים הללו מכסים מכלול רחב של נושאים שעיצבו את הפרויקט בטווח שמהשפעת השואה על ישראל/פלסטין, אסטרטגיות הנצחה גרמניות ומקומן באירופה בת־זמננו, תולדות ייצוא הפרחים מישראל, מחול ומופע בתחום מורחב ועד הברבריות של המחשבה. מילות המפתח המסווגות ומחברות את החומרים המגוונים האלה גם חוזרות ומופיעות בחוברת זו ו"מתייגות" כל עבודה באמצעות רעיונות ומושגים הנקשרים לחומרי המקורות בחדר המשאבים ולמחשבות שמבקשות לפתוח את החשיבה על הנושאים הללו.

מרקוס מיסן MARKUS MIESSEN

[#] ירושה
Inheritance

[#] לגור ביחד
Enacting Cohabitation

[#] זעזוע אמפתי
Empathic Unsettlement

Studio Miessen, led by Markus Miessen, has devised a bold architectural intervention that provides the arena of all the works that make up *Conditions of Political Choreography*. In the central, ground-floor gallery of the CCA, a 4 x 6 meter “quarter-pipe” ramp bisects the space, running from the overhanging balcony to the back wall. Viewers entering the space approach this structure from behind, first encountering its support-structure - a nod to infrastructure and context. This semi-enclosed arena envelops the performance space and generates a stark disorientation, upsetting the 90 degree neutrality of the gallery while enforcing a space that demands to be constantly renegotiated. The upstairs gallery has been converted into a bespoke library custom designed for this exhibition and acting as a depository for theoretical, historical, and political resource materials that is available to visitors.

Markus Miessen (b. 1978, Germany, lives in Berlin, London and Los Angeles) is an architect, writer, and Distinguished Professor of Practice at the University of Southern California in Los Angeles. He received a Ph.D. from the Centre for Research Architecture at Goldsmiths, London. The initiator of the *Participation* tetralogy, his work revolves around questions of critical spatial practice, institution building, and spatial politics. As an architect, he works internationally on projects mainly situated in and around the art world. His Berlin-based practice, Studio Miessen, is currently working on projects for and with Omer Fast, Slater Bradley, Kunsthalle Vienna, Kunstverein in Hamburg, EACC Castellon, and residential projects in California and Germany. Their largest project to date is a strategic framework and new Kunsthalle building for a former NATO military site in Germany. In 2008, Miessen founded the Winter School Middle East (now Kuwait). He has previously taught at the Berlage Institute Rotterdam, the Architectural Association London, and has been a Harvard Fellow at the Graduate School of Design. Most recently, he has held a Stiftungsprofessur for Critical Spatial Practice at the Städelschule, Frankfurt, and has been a Studio Professor at HEAD, Geneva School of Art and Design. Amongst many other books and writings, Miessen is the author of *The Nightmare of Participation* and *Crossbenching*, both published by Sternberg Press.

סטודיו מיסן בראשותו של מרקוס מיסן יצר התערבות ארכיטקטונית נועזת עבור הזירה המארחת את כל העבודות של תנאים למחוללות פוליטית. בגלריה המרכזית של קומת הקרקע במרכז לאמנות עכשווית, חוצה את החלל רמפת רבעי צינור בשטח של 4x6 מ' המשתפלת מן המרפסת ומגיעה עד לקיר האחורי. הצופים הנכנסים לחלל מתקרבים לרמפה מאחור ונתקלים תחילה במבנה התומך שלה - קריצה לתשתית והקשר. זירה מוקפת למחצה זו עוטפת את חלל המיצג ומייצרת תחושה עזה של חוסר התמצאות בשבשה את ניטרליות הזוויות הישרות של הגלריה תוך שהיא כופה חלל הדורש מן הצופה משא ומתן מתמיד. הגלריה בקומה העליונה הוסבה לספרייה, שעוצבה על פי דרישות התערוכה הזאת ופועלים כמחסן של משאבים תיאורטיים, היסטוריים ופוליטיים זמינים למבקרים.

מרקוס מיסן (יליד 1978, גרמניה; חי בברלין, לונדון ולוס אנג'לס) הוא אדריכל וסופר המשמש כפרופסור באוניברסיטת דרום קליפורניה (USC) בלוס אנג'לס. את הדוקטורט שלו השלים מיסן במרכז לחקר הארכיטקטורה באוניברסיטת גולדסמיתס, לונדון. כמי שיוזם את הטטרולוגיה *Participation* (השתפלות), עבודתו נסבה על שאלות של פרקטיקות מרחביות ביקורתיות, בניית מוסדות ופוליטיקה מרחבית. כאדריכל, הוא עובד ברחבי העולם על פרויקטים הממוקמים בעולם האמנות ומסביבו. נכון לעכשיו האטלייה שלו, סטודיו מיסן בברלין, עובד עם עומר פסט, סלייטר ברדלי, קונסטטהאלה וינה, קונסטפראיין בהמבורג, EACC בקסטלון, ספרד ומתכנן בתי מגורים בקליפורניה ובגרמניה. הפרויקט הגדול ביותר שלהם עד כה הוא מסגרת אסטרטגית ומבנה לקונסטטהאלה חדש באתר צבאי לשעבר של נאט"ו בגרמניה. ב-2008, הקים מיסן את בית ספר החורף במזרח התיכון (היום בכווית). לימד בעבר במכון ברלאחה ברוטרדם, ב-AA בלונדון, והיה עמית מחקר בבית הספר לעיצוב לתארים מתקדמים באוניברסיטת רוורד. לאחרונה, שימש כפרופסור אורח לפרקטיקה מרחבית ביקורתית בשטדלשול, פרנקפורט והחזיק סטודיו הוראה ב-HEAD, בית הספר לאמנות ולעיצוב, ז'נווה. מבין פרסומיו הרבים של מיסן, ראוי לציין את ספריו *The Nightmare of Participation* ו-*Crossbenching* שראו אור בהוצאת סטרנברג.

17-19.11.16 כריסטיאן פלזנס CHRISTIAN FALSNAES

THE LEAD

The Lead is a performance focusing on authority, power, persuasion, and different modes of addressing the other. The work is performed by visitors to the exhibition. A director guides each individual participant, working with their body language, voice, and general demeanor. Each performance is followed by a collective discussion about the effects on both performer and audience, and every visitor has the opportunity to both perform the work and experience it as a spectator.

Facilitated by Maya Elran.

Christian Falsnaes (b. 1980, Copenhagen, Denmark, lives in Berlin) studied at the Academy of Fine Arts in Vienna and his works have recently been shown at the Juan & Patricia Vergez Collection, Buenos Aires; Kunsthalle Wien; Hamburger Bahnhof, Berlin; Centre Pompidou, Paris; ZKM, Karlsruhe; and Manifesta 11, Zurich. In 2015 he was nominated for the Preis der Nationalgalerie in Berlin.

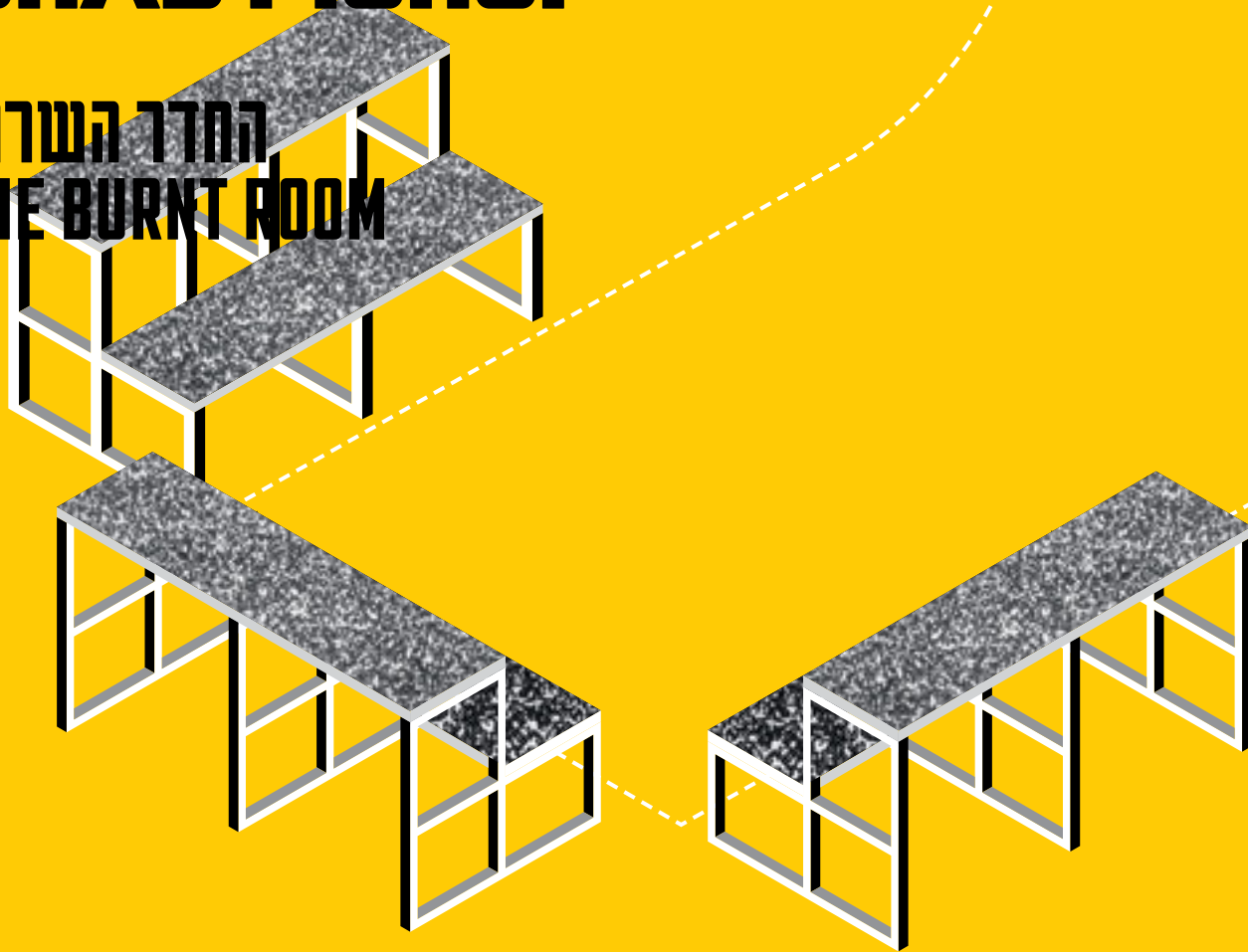
The Lead הוא מופע המתמקד בסמכות, כוח, שכנוע וצורות שונות של פנייה ל"אחר". העבודה מבוצעת על ידי המבקרים בתערוכה. הבמאי מדריך כל משתתף ומשתתפת בנפרד ועובד על שפת הגוף, הקול וההתנהלות הכללית שלהם. אחרי כל הופעה יערך דיון קבוצתי על רשמי המופיע/ה והקהל כאחד, וכל מבקר או מבקרת יהנו מן האפשרות לבצע את היצירה ואף לחוות אותה כצופים.

בסיוע מיה אלרן.

כריסטיאן פלזנס (יליד 1980, קופנהגן, דנמרק; חי בברלין) למד באקדמיה לאמנויות יפות בווינה. עבודותיו הוצגו לאחרונה באוסף חואן ופטריסיה ורגז, בואנוס איירס; המבורגר באנהוף, ברלין; מרכז פומפידו, פריס; ZKM, קרלסרוהה; ומניפסטה 11, ציריך. בי 2015, היה בין המועמדים הסופיים לפרס הגלריה הלאומית בברלין.

17/19/23.11.16
26/29.12.16
נועה צוק
ואהד פישוף
NOA ZUK AND
OHAD FISHOF

החדר השרוף
THE BURNT ROOM

Noa Zuk and Ohad Fishof create dance works with an affinity for the absurd that occasionally masquerade as exotic fantasy. At the heart of their collaborative practice lies the complex interaction between the visible and auditory - both in dance and in general - whose approach is informed by a wide variety of mediums including cinema, sound art, ballet, pop music, and folkloric practices. They often integrate parallel algorithms in sound and in movement, usually accompanied by both live and recorded sound. Alongside an aesthetic vision founded upon the research of human movement, both in their stage-based works and in their videos, Zuk and Fishof often employ invented languages, dance structures inspired by ethnographic fiction, and the capacity of employing narrative as an image.

The Burnt Room is designed for an audience positioned around two dancers within a unique musical setting.

Dancers: Carmel Ben Asher, Kalvin Vu

Noa Zuk (b.1978, Israel, lives in Tel Aviv) is a choreographer and dancer. She spent twelve years as a dancer with Batsheva Dance Company and for the past six years has been establishing herself as a choreographer, creating works for companies and performing her work around the world.

Ohad Fishof (b.1970, Jerusalem, lives in Tel Aviv) is an interdisciplinary artist whose idiosyncratic, time-based art live music and site-specific performance work, video, installation, dance, and soundtrack works have been presented worldwide.

Zuk & Fishof have been collaborating since 2007. They create dance works for the camera and for the stage. Their latest creation, *Garden of Minutes*, premiered in 2015 at Israel's Curtain's Up Festival to critical and audience acclaim. Among their other works are *An Old Women Picking Up A Stone from the Ground and Carrying It Back to Her House*, commissioned by Singapore's Frontier Danceland (2014); *The Nothing* trilogy, which consists of a dance solo, a video, and a work for a cast of 15 dancers; and *One More Song*, a video that was part of numerous exhibitions and video screening programs worldwide. In 2015, Jerusalem's Dance Arena Festival presented a program of the couple's video work and commissioned them to make the short film, *ADR (Alternative Dialogue Recording)*.

נועה צוק ואהד פישוף יוצרים במשותף עבודות כוֹ-ריאוגרפיות עם זיקה לאבסורד, עבודות המתחזות לעתים לפנטזיה אקזוטית. בלב שיתוף הפעולה של השניים נמצאים יחסי הגומלין המורכבים בין הנראה לנשמע - במחול ובכלל - ובהקשר זה ניתן לזהות בעבודתם השפעות מן הקולנוע, מסאונד-ארט, מן הבלט, ממוזיקת פופ וממסורות עממיות. הם מרבים להשתמש באלגוֹ-ריתמים כוריאוגרפיים הניתנים למימוש מקביל בסאונד ובתנועה ומשלבים סאונד חי ומוקלט. לצד חזון אסתטי ספציפי המתגלם בתנועה אנושית, הם עושים שימוש תדיר - גם בעבודותיהם לבמה וגם בעבודות הווידאו שלהם (שהן בגדר הרחבה של מדיום הווידאו-דאנס) - בשפות מומצאות, במבנים ריקודיים בעלי נופך של בדיון אתנוגרפי ובסיפור כדימוי.

החדר השרוף הוא עבודת מחול לשני רקדנים המתבצעת בסביבת סאונד ייחודית.

רקדנים: כרמל בן אשר וקלווין וו

נועה צוק (ילידת 1978, ישראל; חיה בתל אביב) היא רקדנית וכוריאוגרפית. רקדה 12 שנים בלהקת בת שבע ומאז 2008 פועלת ככוריאוגרפית עצמאית, יוצרת כוריאוגרפיות עבור להקות רפרטואריות ומופיעה עם עבודותיה ברחבי העולם.

אהד פישוף (יליד 1970, ירושלים; חי בתל אביב) הוא אמן רב-תחומי הפועל בשדות הסאונד, המחול, המופע והאמנות החזותית. החל את דרכו האמנותית בשנות השמונים כמנהיג להקת נושאי המגבעת ובעשרים וחמש השנים שעברו מאז, הוא מפתח בעקביות גוף עבודה ייחודי - רצף קשה להגדרה של אמנות מבוססת-זמן, הכולל מוסיקה חיה, עבודות מופע, וידאו, מיצבים, פסקולים ועבודות מחול.

נועה צוק ואהד פישוף מעורבים זו בעבודתו של זה יותר מעשור. ב-2007, החלו ליצור במשותף עבודות מחול לווידיאו ולבמה. בין יצירותיהם, הטרילוגיה *Nothing*, שנוצרה במהלך שתי תקופות שהות אמן במחלקה למחול באוניברסיטת אוהיו בארצות הברית; עבודת הווידאו המינימליסטית *One More Song*, שהוצגה בתערוכות ותכניות וידאו רבות ברחבי העולם; שיתוף הפעולה שלהם עם להקת פרונטיר-דאנסלנד הסינגפורית; והעבודה "גן הדקות", שהוצגה לראשונה בפסטיבל הרמת מסך 2015 וזכתה לשבחי הקהל והביקורת.

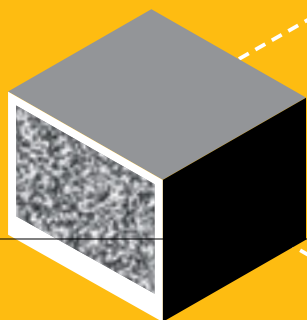
24-26.11.16

יוחאי אברהמי

YOCHAI AVRAHAMI

חקלאות, גאווה וייסורי מצפון: תצוגה מודרכת במעגל סגור

AGRICULTURE, PRIDE, AND SCRUPLES: A CLOSED-CIRCUIT GUIDED EXHIBIT TOUR

Avrahami's performance follows a sequence of stories about agriculture and its international export from Israel. Taking the form of a guided tour through a didactic exhibit, this project examines representations of agriculture in Israel from the early days of the Jewish settlement in Palestine through the establishment of the State of Israel and down to today. Agriculture in the early days of Zionism and until recently has undergone various formulations dictated by changing sociological, utopian, religious, and economic ideologies. These have manifested — and continue to manifest — through a plethora of “performances” such as cattle exhibitions in the 1930s and 1940s, flowers exhibitions in the 1970s and 1980s, and agriculture technology exhibitions throughout the years.

Agriculture, Pride, and Scruples includes a sculptural installation and an accompanying “guide” who reveals stories about the cultural lives of local rural communities, their personal and collective narratives, and how images of them were used in the national branding Israel. The work looks at the dissonance between a utopian, modest society and its representation within an aggressive and wanton global capitalist culture.

Yochai Avrahami (b. 1970 in Afula, lives in Tel Aviv) works in sculpture, video, and installation. In recent years, he has researched the exhibition and presentation of images in military museums, war memorials, and visitor centers. He has held exhibitions in a variety of places, including the Tel Aviv Artists' Studio's Gallery (2013); the Museum of Modern Art in Gyeonggi, South Korea (2010); the Center for Contemporary Art in Tel Aviv (2008); the ACC Gallery in Weimar, Germany (2008); and the Herzliya Museum (2004). He has participated in group exhibitions at the 31st São Paulo Biennial (2014); 6th Taipei Biennial (2008); 9th Istanbul Biennial (2005); and the Tel Aviv Museum (2002). He won the Israeli Ministry of Culture Award in 2011 and the Israeli National Lottery Award for the Arts in 2004. Avrahami is the director of the Art Institute of Oranim Academic College in Kiryat Tivon, Israel and teaches at the Bezalel Academy of Art and Design in Jerusalem.

במופע מוגש רצף של סיפורים, שעניינם חקלאות וייצוא, במתכונת של תצוגה מודרכת העוסקת בייצוגים של חקלאות בישראל ובייצוא שלהם מראשית ההתיישבות היהודית בפלסטינה, עבור דרך הקמת המדינה ועד לימים אלה. החקלאות בהתיישבות העובדת עברה גלגולים שונים הקשורים באידיאולוגיות שונות – חברתיות, אוטופיות, דתיות וכלכליות. לגלגולים אלו היו וישנם מופעים חזותיים רבים: תערוכות בקר בשנות השלושים והארבעים, תערוכות פרחים בשנות השבעים והשמונים ותערוכות של טכנולוגיה חקלאית לאורך השנים.

העבודה חקלאות, גאווה וייסורי מצפון כוללת הצבה פיסולית, מדריך וקהל הנחשף לסיפורים על חיי התרבות של הקהילות, ההקשרים הנרטיביים האישיים והקולקטיביים והתפקיד שדימויים אלה ממלאים בייצוא הכלכלי הלאומי של ישראל. העבודה משתמשת ביחסי הציבור הללו כדי להעלות את המפגש בין הלוקליות של חברה יצרנית אוטופית חסכנית לגלובליות תוקפנית ובזבזנית.

יוחאי אברהמי (יליד 1970, עפולה; חי בתל אביב) עובד בפיסול, וידיאו ומיצב. בשנים האחרונות, הוא חוקר את הצגתם וייצוגם של דימויים במוזיאונים צבאיים, באתרי הנצחה של מלחמות ובמרכזי מבקרים. הציג מבוחר תערוכות יחיד בסדנאות האמנים בתל אביב (2013); המוזיאון לאמנות מודרנית, גיונגי, דרום קוריאה (2010); המרכז לאמנות עכשווית, תל אביב (2008); גלריה ACC, ויימאר (2008); ומוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית (2004). השתתף בתערוכות קבוצתיות בביאנלה ה-31 של סאו פאולו (2014); בביאנלה של טאיפיי, טיוון (2008); בביאנלה ה-9 של איסטנבול (2005); ובמוזיאון תל אביב לאמנות (2002). זוכה פרס שרת התרבות והספורט (2011) ופרס מפעל הפיס לאמנות חזותית (2004). אברהמי הוא ראש המכון לאמנות במכללת אורנים, קרית טבעון ומרצה באקדמיה בצלאל לאמנות ועיצוב, ירושלים.

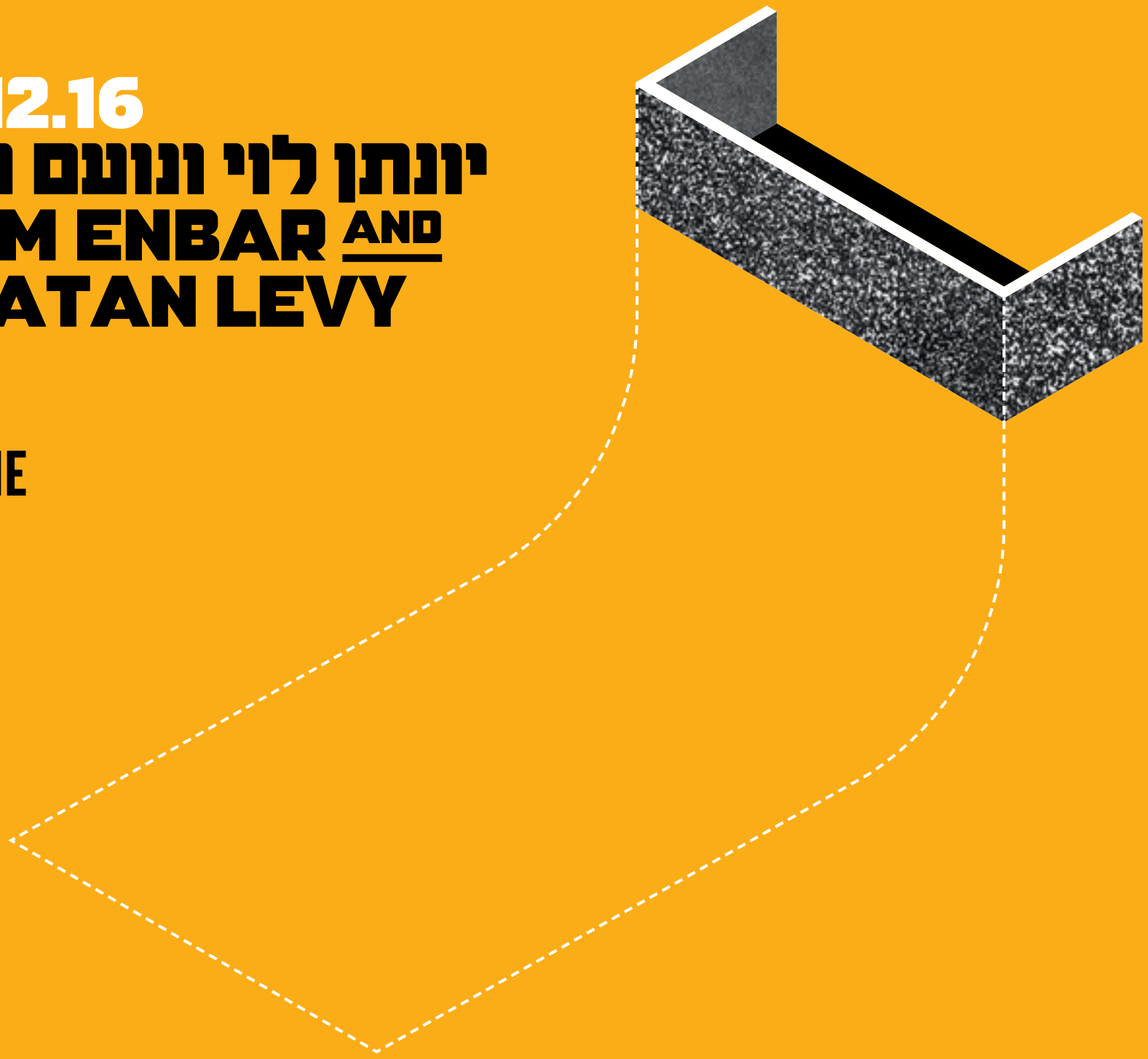
1-3.12.16

יונתן לוי ונועם ענבר

NOAM ENBAR AND YONATAN LEVY

אנטיגונה

ANTIGONE

“When a person begins to slow down in his identification process, there are many ways to renew the flow, usually growing out of the particular way he has talked up to that point. I may suggest he say something to the group as his animal or object, or perhaps wave my magic wand and allow him to make one change for the better in himself as the object. If a person comes to hate the object (himself), I may suggest he choose another, and then create a dialogue between the two.”

John B. Enright, *Thou art that: Projection and play in therapy and growth*, (San Francisco: Lodestar Press, 1971), pp.1952-3

Yonatan Levy (b. 1974 in Montreal, lives in Kiryat Tivon) is a playwright, actor, poet, writer, and educator. He creates humorous works using mystical, ritualistic, and cultic elements that have been showcased in venues including the Israel Museum, Jerusalem; the Acco Theater Festival; the Schaubühne, Berlin; and the Jerusalem Season of Culture.

Noam Enbar (b. 1978 in Israel, lives in Tel Aviv) is a singer, composer and performer. Enbar is the founder of the radical Post-Rock band *Habiluim* and the Klezmer-Anarcho-Punk ensemble *Oy Division*. Enbar has written music for a number of feature films including *Z32* (2008 Venice Film Festival), *Once I Entered a Garden* (2012 Rome Film Festival) and *Between Fences* (2016 Berlinale), directed by Avi Mograbi. Enbar composed and musically directed the musical-theatrical works *The General and the Sea* and *Nefilim*, both directed by Yonatan Levy. In 2015 Enbar founded *The Great Gehenna Choir*, which performs his original music.

“כשתהליך ההזדהות של אדם הולך ונעשה איטי, רבים האופנים לחדש את הזרימה, ואלה נובעים על פי רוב מן הדרך הייחודית שבה הוא דיבר עד אז. אני עשוי להציע לו שיאמר משהו לקבוצה כאילו היא חיה או אובייקט שלו, או אולי לנופף במטה הקסם שלי ולאפשר לו לערוך שינוי לטובה אחד בעצמו בבחינת אובייקט. אם אדם מתחיל לשנוא את האובייקט (את עצמו), אני עשוי להציע לו שיבחר אובייקט אחר ואז יזום דיאלוג בין השניים.”

John B. Enright, *Thou art that: Projection and play in therapy and growth*, (San Francisco: Lodestar Press, 1971), pp.1952-3

יונתן לוי (יליד 1974, מונטריאל, קנדה; חי בקרית-טבעון) הוא מחזאי, שחקן, משורר ומחנך. יוצר עבודות הומוריסטיות תוך כדי שימוש בייסודות מיסטיים, טקטיים ופולחניים, עבודות שהוצגו במקומות כגון מוזיאון ישראל, פסטיבל התיאטרון בעכו; השאובינה בברלין ועונת התרבות בירושלים.

נועם ענבר (יליד 1978, ישראל; חי בתל אביב) הוא זמר, מלחין ואמן פרפורמנס. ייסד את להקת הפוסט-רוק “הבילויים” ואת להקת הכליזמר-פאנק “אוי דיוויז’ן”. ענבר הלחין מוזיקה לסרטים, בהם הסרט “Z32” (פסטיבל ונציה 2008), “פעם נכנסתי לגן” (פסטיבל רומא, 2012) ו”בין גדרות” (פסטיבל ברלין, 2016), שלושתם בבימויו של אבי מוגרבי. ענבר הלחין וניהל מוזיקלית את היצירות הבימתיות-מוזיקליות “רפול והים” ו”נפילים”, בבימויו של יונתן לוי. ב-2015 ייסד ענבר את “מקהלת גיא בן הינום” המבצעת את יצירותיו.

8-10.12.16 מיכל הלפמן MICHAL HELFMAN

FORGIVE MY BAD MEMORIES

Michal Helfman takes inspiration from the banal repetitiveness of the washing machine as a metaphor for cycles of conflict. Helfman draws a parallel between political agendas and their metaphors of purification, cleansing, color separation, and whitening as symbolized in the washing machine. Political narratives often crystallize through processes of commemoration and the ways we process conflict after it has been resolved. In Helfman's work, the typical washing machine cycles of "delicate," "normal," and "intensive" are paralleled with commemoration, remembrance, and forgetting.

"Normal" refers to times of stability, after the event that is commemorated has happened. It relates to common methods of commemorations (e.g. monuments, rituals, etc.) and to normality as a state where shapes are stable, established and static, and when terms such as passiveness, pluralism, detachment, political correctness, generalization, disengagement, etc. take root.

"Intensive" relates to a time of conflict, when forms break down or change violently, when bodies are engaged. It relates to heating, spinning, and color separation.

"Delicate" asks if terms like "hand care" can be at all included in the scope of a machine. It suggests thinking of commemoration as an open form that refuses to consolidate in the shape of monuments and rituals. Delicacy excludes both normality and intensity; both are caught in a repetitive mechanism. It is about particularity, and the negation of the idea that a catastrophe can be summed up.

Michal Helfman (b. 1973, Israel, lives in Tel Aviv) lives and works in Tel Aviv. Her solo shows have been presented at KW Institute for Contemporary Art, Berlin; PI, New York; the Center for Contemporary Art, Tel Aviv; the Tel Aviv Museum of Art; and the Israel Museum. She participated in numerous international exhibitions including the 32nd Sao Paulo Biennial; the 50th Venice Biennial; Martin Gropius Bau, Berlin; the Institute of Visual Art, San Francisco; Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Torino; and the Institute of Visual Arts, Milwaukee.

מיכל הלפמן שואבת השראה מן החזרתיות הבנלית של מכונת הכביסה כמטפורה למחזורי סכסוך. היא מצביעה על הקבלה בין אג'נדות פוליטיות למטפורות של טיהור, ניקוי, הפרדת צבעים והלבנה כפי שהן מסומלות במכונת הכביסה. נרטיבים פוליטיים מתגבשים לא אחת באמצעות תהליכי הנצחה והאופנים שבהם אנו מעבדים סכסוך לאחר יישובו. בעבודתה של הלפמן, תכניות הכביסה האופייניות – "עדינה", "רגילה" ו"אינטנסיבית" – מקבילות להנצחה, זכירה ושכחה.

"רגילה" מתייחסת לתקופות של יציבות, אחרי שהאירוע המונצח התרחש. היא מצביעה על שיטות מקובלות של הנצחה (לדוגמה, אנדרטאות, טקסים וכו') ומרמזת לנורמליות כמצב שבו הצורות יציבות, ממוסדות ונייחות, ומונחים כגון סביליות, פלורליזם, ניתוק, קורקטיות פוליטית, הכלה, התנתקות וכו' משתרשים. "אינטנסיבית" מתייחסת לזמן הסכסוך, שבו צורות נשברות או משתנות באלימות, שבו גופים מתעמתים. היא מצביעה על התחממות, סיבוב והפרדת צבעים.

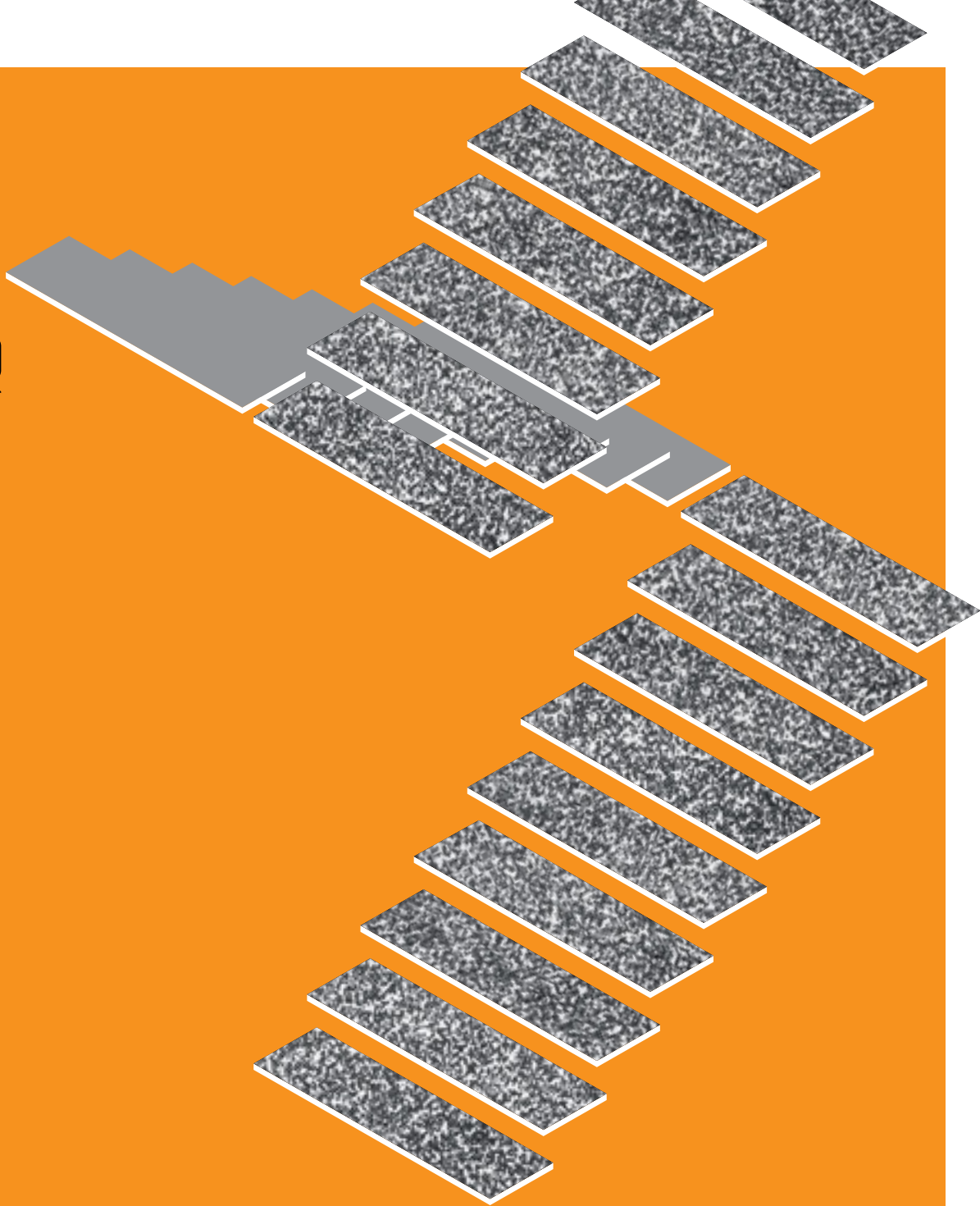
"עדינה" תוהה האם מונחים כמו "טיפול ידני" יכולים בכלל להיכלל בטווח פעולתה של מכונה. היא מרמזת לחשיבה על הנצחה בבחינת צורה פתוחה הממאנת להתגבש לכלל אנדרטאות וטקסים. עדינות מוציאה מכלל חשבון נורמליות ואינטנסיביות; שתיים אלה לכודות במכניזם חזרתי. עניינה של עדינות הוא פריטיקולריות ושליטת הרעיון שאפשר לסכם קטסטרופה.

מיכל הלפמן (ילידת 1973, ישראל; חיה בתל אביב) חיה ועובדת בתל אביב. תערוכות יחיד שלה הוצגו במכון KW לאמנות עכשווית, ברלין; PI, ניו יורק; המרכז לאמנות עכשווית, תל אביב; מוזיאון תל אביב לאמנות; ומוזיאון ישראל. השתתפה בתערוכות בינלאומיות רבות, כולל הביאנלה ה-32 של סאו פאולו; הביאנלה ה-50 של ונציה; מרטיין גרופיוס באו, ברלין; המכון לאמנות חזותית, סן פרנסיסקו; קרן סנדקטו רה רבאודנגו, טורינו; והמכון לאמנות חזותית, מילווקי.

15-17.12.16 אדם לינדר ADAM LINDER

SOME CLEANING (HAND IN HAND)

Some Cleaning (2013) is the first in a format of Choreographic Services by Adam Linder. This series of works seeks to establish a viable economic form for choreography to be at work, leveraging the per hour service model in which to do so. For Conditions of a Political Choreography, the CCA has hired Adam Linder and Delphine Gaborit to clean the premises. The two dancers will employ a toolbox of choreographic actions to wipe the slate clean, prepare for other bodies to enter the context and to point to the fact that artistic labor is fundamentally conditional.

Adam Linder (b.1983 in Sydney, Australia, lives in Los Angeles and Berlin). His recent solo shows have been held at venues including HAU Theater, Berlin (2016), Schinkel Pavillon, Berlin (2016) and the Institute for Contemporary Art, London (2015). He has participated in the 20th Sydney Biennial (2016) and Made in LA Biennial at Hammer Museum (2016). Additionally, Linder's work has recently been presented by Kunstverein Hannover (2016), Serralves Museum, Porto (2016), Museum of Contemporary Art, Los Angeles (2015), 356 Mission Rd., Los Angeles (2015), Les Subsistances, Lyon (2015), The Wattis Institute, San Francisco (2015), Museum of Modern Art, Warsaw (2015), American Realness, NYC (2014) and Frieze LIVE, London (2014).

העבודה Some Cleaning (2013) היא הראשונה בסדרת עבודות שיצר אדם לינדר בפורמט של שירותים כוריאוגרפיים. סדרה זו חותרת לבסס צורה כלכלית בת-קיימא לכוריאוגרפיה המיועדת לביצוע, תוך כדי מינוף המודל של שירות המתוגמל לפי שעה, שבו היא תעשה. עבור תנאים למחוללות פוליטית, שוכר המרכז לאמנות עכשווית את אדם לינדר ודלפין גבורי לשם נקיון המבנה. שני הרקדנים ישתמשו בארגז כלים של פעולות כוריאוגרפיות כדי "לנקות את השטח" ולהכשירו לכניסתם להקשר של גופים אחרים ועל-מנת להצביע על העובדה שמלאכה אמנותית היא מותנית ביסודה.

אדם לינדר (יליד 1983, סידני, אוסטרליה; חי בלוס אנג'לס וברלין). תערוכות יחיד שלו הוצגו לאחרונה, בין היתר, בתיאטרון HAU, ברלין (2016); בביתן שינקל, ברלין (2016); ובמכון לאמנות עכשווית, לונדון (2015). השתתף בביאנלה ה-20 של סידני (2016) וב"תוצרת לוס אנג'לס", הביאנלה של מוזיאון האמר, לוס אנג'לס (2016); והציג במוזיאון סראלווס, פורטו (2016); במוזיאון לאמנות עכשווית, לוס אנג'לס (2015); ברחוב מישן 356, לוס אנג'לס (2015); ב"Les Subsistances", ליון (2015); במכון ווטיס, סן פרנסיסקו (2015); במוזיאון לאמנות מודרנית, ורשה (2015); ב"American Realness", ניו יורק (2014); וב"Frieze LIVE", לונדון (2014).

[#]
ירועה
Empathic Unsettlement

[#]
לגור-ביחד
Enacting Cohabitation

[#]
אסימטריה של כוחות
Power Asymmetry

22-24.12.16

אנטייה מאיבסקי

ANTJE MAJEWSKI

ציור נוף

LANDSCAPE PAINTING

Antje Majewski is inspired by ancient agriculture and its spread from the Fertile Crescent to Germany, the story of Jacob and Esau, the history of wheat, and the linguistic connections between Afro-asiatic languages (i.e. Arabic, Hebrew, Somali, Amharic, Hausa, Oromo, Tamazight). These interests are manifested in Majewski's Landscape Painting, an installation comprised of a video, a poem, and a large painting made collaboratively with people based in or around Tel Aviv whose names correspond to geographic, natural and cosmic elements, such as valleys, fields, trees, flowers, the sun and the moon, etc. The deep connections to the land of Israelis, Palestinians, and other local groups are often expressed through the poetry of their names. By paralleling these eponymous metaphors with visual counterparts, Majewski literally mirrors back to us a landscape representational of our collective sense of place.

Music: Katrin Vellrath

Antje Majewski (b.1968 in Germany, lives in Berlin) is an artist who works with painting, video, texts, and performances to explore anthropological and philosophical questions. Her recent work questions the ownership of territories and plants and explores alternative knowledge systems and storytelling. She studied art history, history, and philosophy in Cologne, Berlin, and Florence from 1987 to 1995, and has been professor of painting at Muthesius Kunsthochschule in Kiel, Germany since 2011. Majewski often collaborates with other artists and ecological and urban groups and has also curated exhibitions. Important presentations of her artwork include, among others, exhibitions at Centre for Contemporary Art Ujazdowski Castle, Warsaw, PL (2016); Museum Abteiberg, Mönchengladbach (2015); neugerriemschneider, Berlin (2015, 2011 etc.); Muzeum Sztuki, Łódź (2014); Pola Magnetyczne, Warsaw (2014); Gedenkstätte Ravensbrück, Fürstenberg/Havel (2014); Deutsche Bank Kunsthalle, Berlin (2013); Frankfurter Kunstverein, Frankfurt am Main (2013); Heidelberger Kunstverein, Heidelberg (2013); Haus der Kulturen der Welt, Berlin (2012); Villa Romana, Florence (2012); Weltkulturen Museum, Frankfurt am Main (2012); Kunsthaus Graz, Graz (2011); and Salzburger Kunstverein, Salzburg (2008).

אנטייה מאיבסקי שואבת את השראתה מחקלאות עתיקה בטווח הגיאוגרפי שמן הסהר הפורה ועד גרמניה, מסיפור יעקב ועשיו, מתולדות החיטה ומן הקשרים הלשוניים בין שפות אפרו-אסיאתיות (לדוגמה ערבית, עברית, סומלית, אמהרית, שפת ההאוסה, האורומו והתמזיגת). תחומי העניין הללו באים לידי ביטוי בעבודתה ציור נוף, מיצב המורכב מווידיאו, שיר וציור גדול, שנעשה בשיתוף פעולה עם אנשים החיים בתל אביב ובסביבתה ואשר לשמותיהם משמעויות גיאורפיות-טבעיות-קוסמיות, כגון עמקים, שדות, עצים, פרחים, השמש, הירח וכו'. הקשרים העמוקים לארץ של ישראלים, פלסטינים וקבוצות מקומיות אחרות מבוטאים לעתים קרובות מבעד לפיוטיות שמותיהם של תושביה. באמצעות השוואה של המטפורות האפונימיות האלה עם מקבילותיהן החזותיות, מאיבסקי משקפת לנו, פשוטו כמשמעו, נוף המייצג את תחושת המקום הקולקטיבית שלנו.

מוזיקה: קטרין ולראת

האמנית **אנטייה מאיבסקי** (ילידת 1968, גרמניה; חיה בברלין) עובדת עם ציור, וידיאו, טקסטים ומיצגים כדי לחקור שאלות אנתרופולוגיות ופילוסופיות. עבודתה מן העת האחרונה מעמידה בסימן שאלה את הבעלות על שטחים וצמחים ובוחנת מערכות ידע וסיפור סיפורים חלופיים. למדה תולדות האמנות, היסטוריה ופילוסופיה בקלן, ברלין ופירנצה מ-1987 עד 1995, ומאז 2011 היא משמשת כפרופסור לציור בבית הספר לאמנות מותזיוס בקיל, גרמניה. מאיבסקי מרבה לשתף פעולה עם אמנים אחרים ועם קבוצות אקולוגיות ואורבניות ובנוסף גם אוצרת תערוכות. עבודתה הוצגה בתערוכות חשובות, בין היתר, במרכז לאמנות עכשווית בטירת אוז'דובסקי, ורשה, (2016); במוזיאון אבטייברג, מנשנגלדבך (2015); בגלריה נויגרמישניידר, ברלין (2015, 2011 ועוד); במוזיאון שטוקי, לוד' (2014); בפולה מגנטיצ'נה, ורשה (2014); בגדנקשטטה, ראוונסבריק, פירסטנברג/האוול (2014); בדויטשה בנק קונסטהאלה, ברלין (2013); בקונסטפראיין, פרנקפורט (2013); בקונסטפראיין, היידלברג (2013); בבית תרבויות העולם, ברלין (2012); בוילה רומנה, פירנצה (2012); במוזיאון תרבויות העולם, פרנקפורט (2012); בקונסהאו גראץ (2011); בקונסטפראיין, לוצבורג (2008).

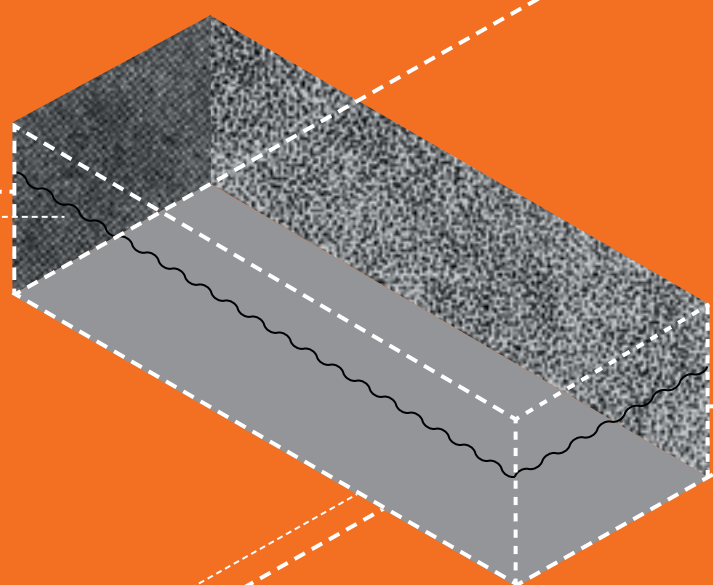
29-31.12.16

סוזנה מ' וינטרלינג

SUSANNE M. WINTERLING

שלפוחית השתן של גאיה

THE BLADDER OF GAIA

The Bladder of Gaia is a multi-species series of rituals. It consists of individual fish pedicures conducted while being immersed in sound and data visualization projected on the surrounding walls as well as a water ritual that revitalizes plants. The visualizations depict information associated with an aquifer referred to as "The Bladder of Gaia" and includes a live stream connection with the artist who is located in the desert. Via a technological substitute, the artist is both present and absent, paralleling the presence and absence of water, one of the main motifs in this work. Focusing on the instrumentalization and necessity of resources and living knowledge, the creepy but cathartic ritual offered to viewers in The Bladder of Gaia creates a space for the contemplation of climate science and landscape tropes. It reflects and critiques territorial behavior in the age of software, Big Data, and geo-biopower whose nexus is water and the commons.

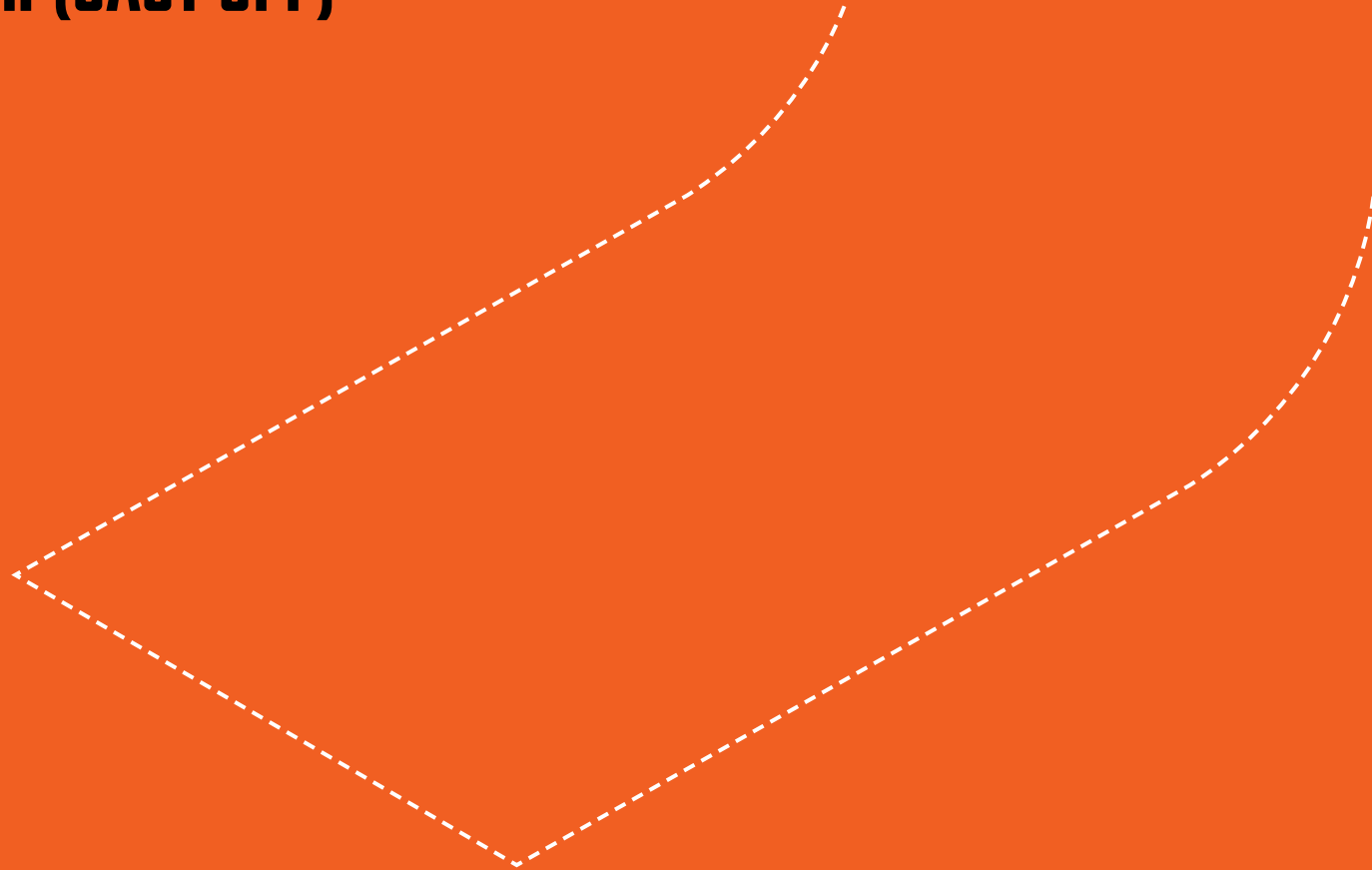
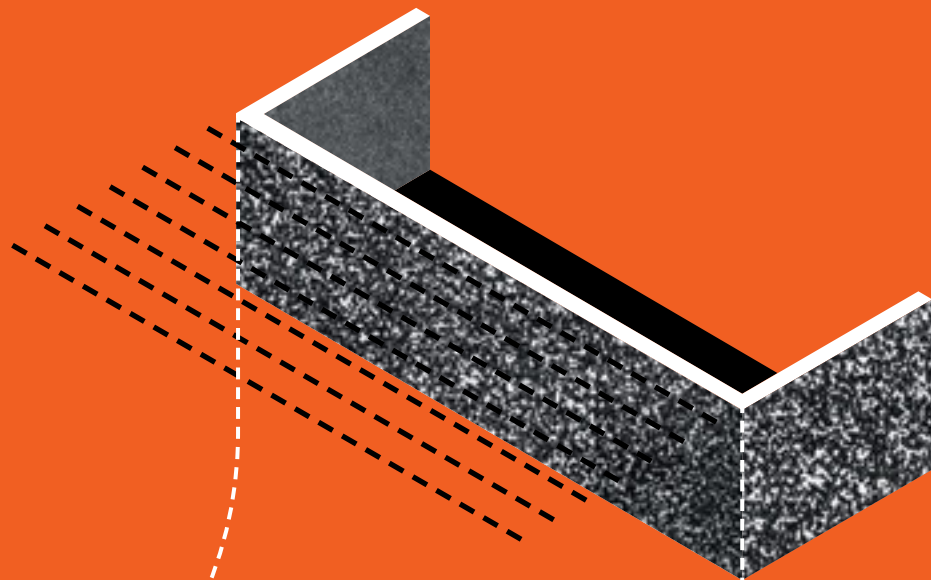
Susanne M. Winterling (b.1970 in Rehau, Germany, lives in Berlin) studied at the Art Academies of Hamburg and Braunschweig. She is a founding member of the artist collective Akademie Isotrop. Winterling's practice is influenced by philosophy, artificial intelligence, and ecofeminism. Her recent body of works centers on technology and biology and favors the haptic and poetic, especially against the nature/culture divide. Her recent works and projects exploring phenomena of bioluminescence have been shown in the Lulennial in Mexico City; *nature after nature* at the Fridericianum in Kassel; *The Climatic Unconsciousness* at Remai Modern in Saskatoon; *Corruption: Everybody Knows...* at e-flux in New York; and in the traveling project *In Search of Radical Incomplete, A Perfect Animal Within*.

The Bladder of Gaia (שלפוחית השתן של גאיה) היא סדרה של פולחנים מסוגים שונים. היא מורכבת מטיפולים אישיים של פדיקור דגים המתבצעים כשהם אפופים בסאונד ובהמשות חזותיות המוקרנות על הקירות הסובבים ומטקס מים אשר מחייה צמחים. ההמשות החזותיות מתארות מידע הקשור לאקוויפר שכיניו "שלפוחית השתן של גאיה" וכוללות קשר דיגיטלי חי עם האמנית המצויה במדבר. באמצעות תחליף טכנולוגי, האמנית נוכחת ונד בוד נעדרת, בהקבלה לנוכחות המים ולהעדרם, אחד המוטיבים העיקריים של העבודה. בהתמקד בניצולם של משאבים וידע חי הכרחיים, יוצר הפולחן המצמרר אך הקטרטי שמציעה The Bladder of Gaia מרחב למחשבה על מדע האקלים ומשלי נוף. היא מהרהרת באורח ביקורתי על התנהגות טריטוריאלית בעידן של תוכנות מחשב, Big Data (נתוני עתק) וביור-כוח גיאולוגי שבמוקד הקשר ביניהם מצויים מים ושטחים ציבוריים.

סוזנה מ' וינטרלינג (ילידת 1970, רהאו, גרמניה; חיה בברלין) למדה באקדמיות לאמנות של המבורג ובראונושווייג. נמנית עם מייסדי קולקטיב האמנות אקדמי איזטרופ. פילוסופיה, בינה מלאכותית ואקופמיניזם נמנים עם מקורות ההשראה של עבודותיה. נוף עבודותיה האחרון מתמקד בטכנולוגיה וביולוגיה ומעדיף את המישושי והפיוטי במיוחד על-פני החלוקה טבע/תרבות. הציגה עבודות ופרויקטים מן העת האחרונה שחוקרים תופעות של ביולומינציה בביאנה של לולו, מקסיקו סיטי; בתערוכה "טבע בעקבות טבע" בפרידריכסיאנוס, קאסל; בתערוכה *The Climatic Unconsciousness* בגלריה לאמנות מודרנית רמאי, ססקטון, קנדה; בתערוכה *Corruption: Everybody Knows* בפלטפורמת e-flux, ניו יורק; ובפרויקט הנודד *In Search of Radical Incomplete, A Perfect Animal Within*.

5-7.1.17 יעל ברתנא Yael Bartana

תשליך TASHLIKH (CAST OFF)

Private belongings are material testimonies of personal histories. They provoke feelings, thoughts, and ideas that relate to past experiences. In the context of war and survival, objects that made it through the process of a successful rehabilitation and building of a new life after the trauma represent a world that doesn't exist anymore. They are kept and cherished, reaching a certain degree of sanctity, but also operating as a continuous reminder of the past.

Yael Bartana's Tashlikh serves as a platform for both perpetrators and survivors of various genocides or ethnic persecutions - the Holocaust, the Armenian Genocide, as well as Sudanese and Eritrean ethnic cleansing or civil wars - to confront their personal material links to the horrors of the past. For this project, the galleries of the CCA will become a set, a filmic meeting point for people and objects, in which they symbolically rid themselves of objects that have survived the traumas of genocide. Inspired by the Jewish custom of "Tashlikh" where casting bread or other objects into a river symbolizes a relinquishing of sins, Bartana's work generates a new ritual that consists of the deliberate discarding of objects as a means of psychological liberation.

Yael Bartana (b. 1970, Kfar Yehezkel, Israel, lives in Tel Aviv, Berlin, and Amsterdam) studied at the Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem, the School of Visual Arts, New York, and the Rijksakademie in Amsterdam. In 2011, Bartana represented Poland at the 54th edition of the Venice Biennial. Bartana's work has been shown in numerous leading museums and biennials including the Sao Paulo Biennial (2014); the Biennial of Sydney (2013); Walker Art Center, Pittsburgh (2013); Carnegie International (2013); Van Abbemuseum, Eindhoven (2012); Secession, Vienna (2012); the Berlin Biennale (2012); Moderna Museet, Malmo (2010); PS1, New York (2008); and documenta 12, Kassel (2007). Her work is part of the collections of the Van Abbemuseum, Eindhoven; Centre Pompidou, Paris; Gemeentemuseum Den Haag, The Hague; Guggenheim Museum, New York; the Jewish Museum, New York; Kadist, Paris; Museum Boijmans van Beuningen, Rotterdam; Museum of Modern Art, New York; Stedelijk Museum, Amsterdam; Tate Modern, London; Tel Aviv Museum of Art; Walker Art Center, Minneapolis.

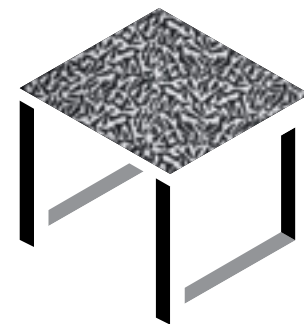
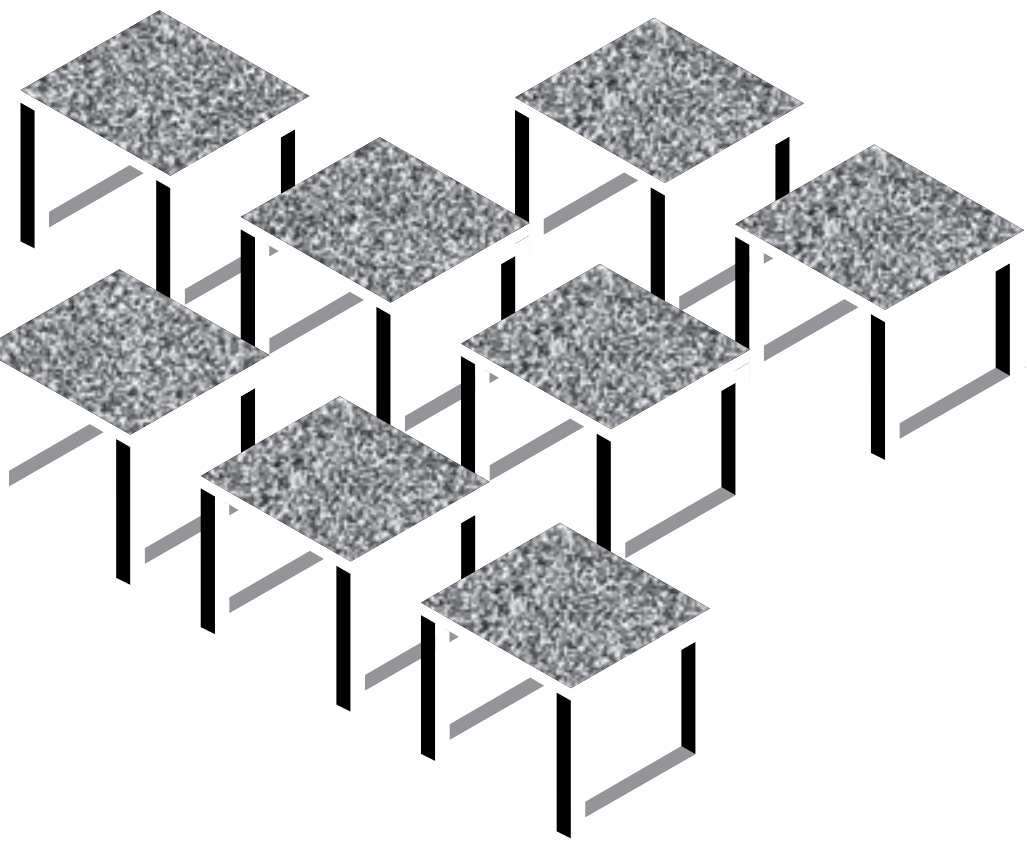
חפצים פרטיים הם עדויות חומריות להיסטוריות אישיות, והם מעוררים רגשות, מחשבות ורעיונות הקשורים בחוויות מהעבר. בהקשר של מלחמה והישרדות, חפצים ששרדו לאחר תהליך של שיקום ובניית חיים חדשים מייצגים עולם שאינו קיים עוד - הם פועלים כתזכורת מתמדת לעבר האבוד, מנחמים ומעייקים בו זמנית.

עבודתה של יעל ברתנא, תשליך, מזמינה אנשים שעברו טראומות שונות להתעמת עם קשריהם החומריים לזוועות שמאחוריהם. עבור פרויקט זה, הגלריות במרכז לאמנות עכשווית ישמשו כנקודת מפגש קולנועית של אנשים וחפצים, שבו יפטרו המשתתפים באופן סמלי מחפצים ששמרו איתם לאורך השנים. בהשראת טקס ה"תשליך" היהודי, שבו השלכת לחם או חפצים אחרים לנהר או לים מסמלת השלכת עבירות, מייצרת עבודתה של ברתנא טקס חדש כאמצעי לשחרור פסיכולוגי.

יעל ברתנא (ילידת 1970, כפר יחזקאל; חיה בתל אביב, ברלין ואמסטרדם) למדה באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל, ירושלים, בבית הספר לאמנויות חזותיות, ניו יורק, ובדייקסאקדמי, אמסטרדם. ב-2011, ייצגה ברתנא את פולין בביאנלה ה-54 של ונציה. עבודתה הוצגה במוזיאונים וביאנלות חשובים לרבות הביאנלה של סאו פאולו (2014); הביאנלה של סידני (2013); מרכז ווקר לאמנות, פיטסבורג (2013); קרנגי אינטרנשונל (2012); מוזיאון ואן אבה, איינדהובן (2012); הססציון, וינה (2012); הביאנלה של ברלין (2012); המוזיאון לאמנות מודרנית, מאלמו, שבדיה (2010); PS1, ניו יורק (2008); והדוקומנטה ה-12, קאסל (2007). עבודותיה נמצאות באוספי מוזיאון ואן אבה, איינדהובן; מרכז פומפידו, פריס; חמנטה מוזיאון דן האג, האג; מוזיאון גוגנהיים, ניו יורק; המוזיאון היהודי, ניו יורק; קדיסט, פריס; מוזיאון בוימאנס ואן באוניחק, רוטרדם; המוזיאון לאמנות מודרנית, ניו יורק; מוזיאון הסטדליק, אמסטרדם; טייט מודרן, לונדון; מוזיאון תל אביב לאמנות; מרכז האמנות ווקר, מיניאפוליס, מיניסוטה.

אירועים דיסקורסיביים DISCURSIVE EVENTS

13.12.16

מן הבמה אל הקובייה הלבנה

שיחה בין שלושה אמנים:

אדם לינדר, מיכל הלפמן ואהד פישוף

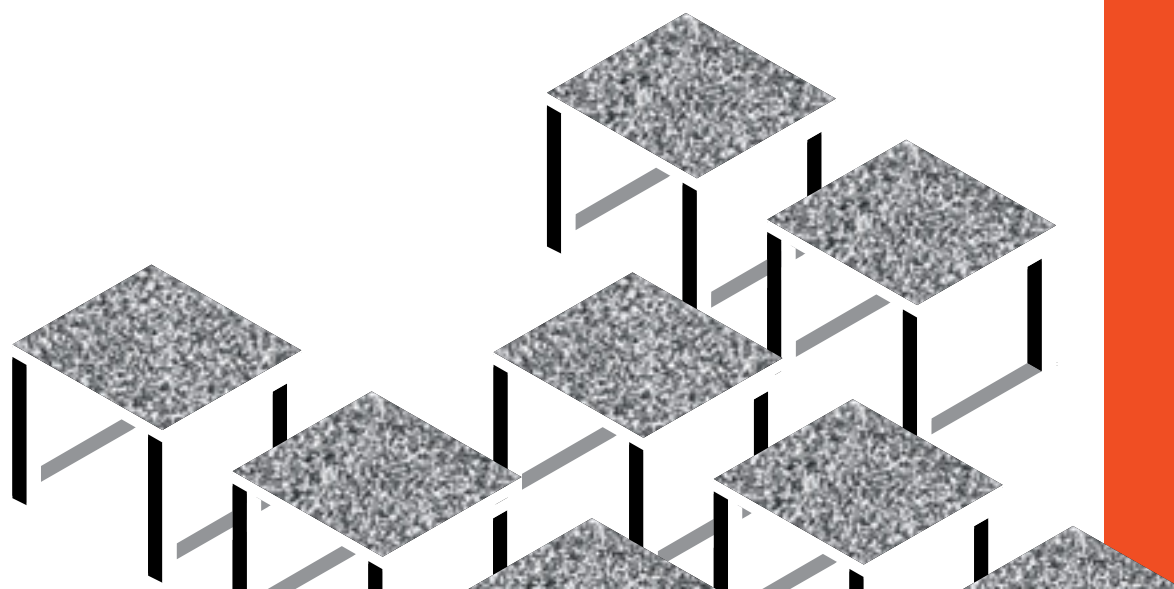
**FROM THE STAGE TO
THE WHITE CUBE**

TRIPLE ARTIST TALKS WITH:

ADAM LINDER, MICHAL HELFMAN AND OHAD FISHOF

Three artists taking part in Conditions of Political Choreography will give short surveys of their works with an emphasis on the crossover between theater, dance, music, and visual art.

שלושה מן האמנים המשתתפים בתנאים למחוללות פוליטית יסקרו בקצרה את עבודותיהם בדגש על הצומת בין תיאטרון, מחול, מוזיקה ואמנות חזותית.

19.12.16

מציגים מחילה:

על האינסטרומנטליזציה של ההנצחה

PERFORMING ABSOLUTION:

ON THE INSTRUMENTALIZATION OF COMMEMORATION

In conjunction with Conditions of Political Choreography, this panel presents new critical positions on German, Israeli, and Palestinian national narratives. Examining the victim/victimizer dichotomy embedded in the legacy of the Holocaust, Felix Fiedler and Bashir Bashir will focus on how such narratives affect our social landscape today, including the rise of movements such as Pegida in Europe and Lehava in Israel. They'll also consider how monuments claim to manifest commemoration but often act as vehicles for forgetting and redemption.

Felix Fiedler will focus on how the Holocaust Monument in Berlin emerged from decades of denial and deflection to becoming an iconic national treasure. He'll survey how this "celebration" of traumatic history has not only liberated the German public from a sense of collective guilt, but also has opened the floodgates for the reimagining of Germany in myriad ways, from inflated historic self-pity to visions of German humanism as a global remedy.

Bashir Bashir will explore possible productive venues of thinking about the Holocaust and the Nakba together. He will examine this link in relation to ethnic cleansing, colonialism, Zionism, and European anti-Semitism.

תחת המטרייה של תנאים למחוללות פוליטית, מציג פאנל זה עמדות ביקורתיות חדשות באשר לנרטיבים הלאומיים הגרמני, הישראלי והפלסטיני. תוך כדי בחינתה של דיכוטומיית הקורבן-מקרבן המעוגנת במורשת השואה, יתמקדו פליקס פידלר ובשיר בשיר בשאלה כיצד משפיעים נרטיבים כאלה על מפתנו החברתית היום, כולל עלייתן של תנועות כגון פגידה באירופה ולהב"ה בישראל. כמו כן, הם ידונו באופן שבו תנועות מתיימרות לעסוק בהנצחה, אך לעתים קרובות פועלות ככלי שכחה וכפרה.

פליקס פידלר יתמקד בשאלה כיצד הופיעה תנועת השואה בברלין לאחר עשרות שנים של הכחשה והטייה והפכה לאוצר לאומי איקוני. הוא יסקור כיצד העלאה על נס של היסטוריה טראומתית לא רק שחררה את הציבור הגרמני מתחושת אשם קולקטיבית, אלא גם פתחה את הסכר בפני מגוון צורות חדשות של מחשבה על גרמניה, מרחמים עצמיים היסטוריים מופרזים ועד חזונות על הומניזם גרמני כמרפא לעולם.

בשיר בשיר יבחן ערוצים יצירתיים חדשים לחשיבה על השואה ועל הנכבה כאחד. הוא יעייין בזיקה הזאת בהתייחס לטיהור אתני, קולוניאליזם, ציונות ואנטישמיות אירופית.

The panel will be held in English and moderated by Sophie Goltz, co-curator of Conditions of Political Choreography, (n.b.k.).

המושב יתנהל באנגלית בהנחייתה של סופי גולץ, אוצרת שותפה של תנאים למחוללות פוליטית, (n.b.k.).

Felix Fiedler is a Berlin-based psychologist, art historian, writer, and activist on issues revolving around the politics of memory. He has recently co-curated an exhibition titled *Passages: Art in Public Space in Hamburg Since 1981* at Kunsthau Hamburg. A PhD candidate at Freie Universität Berlin, his research is focused on German national monuments after the fall of the Berlin Wall.

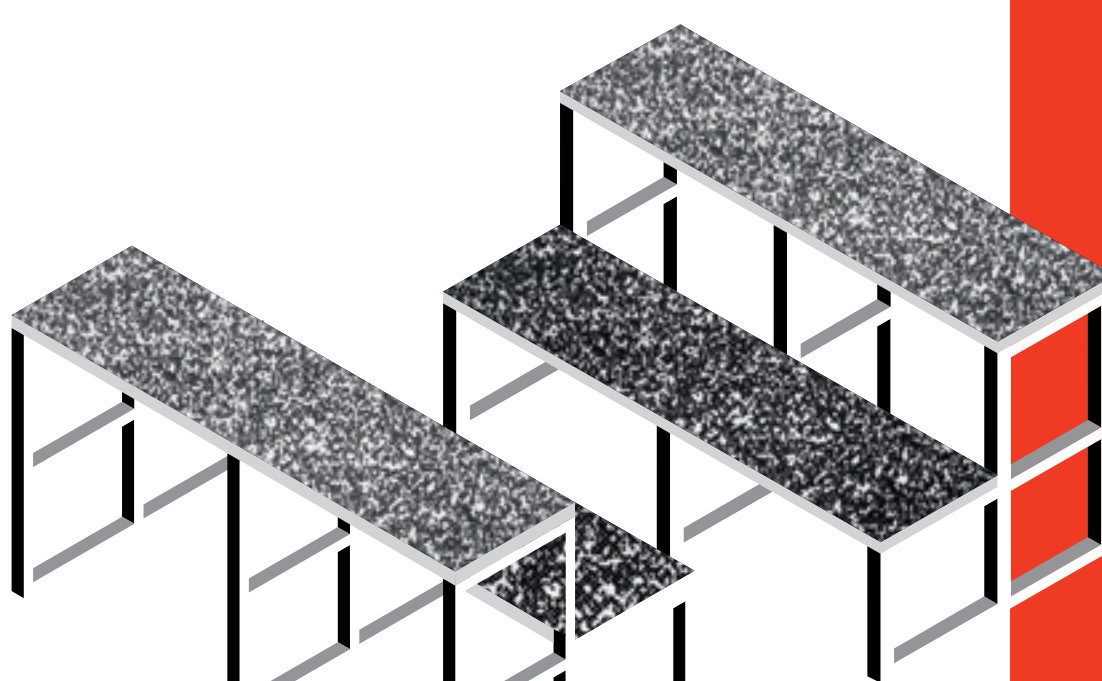
פליקס פידלר תושב ברלין הוא פסיכולוג, היסטוריון אמנות, סופר ואקטיביסט המתמקד בנושאים הקשורים לפוליטיקה של הזיכרון. לא מכבר שימש כאוצר שותף של התערוכה "מעברים: אמנות במרחב ציבורי בהמבורג מאז 1981", שהוצגה בקונסטאהאוז בהמבורג. עבודת הדוקטור שעליה הוא שוקד בימים אלה באוניברסיטה החופשית של ברלין עוסקת באנדרטאות גרמניות אחרי נפילתה של חומת ברלין.

Bashir Bashir is a research fellow at the Van Leer Jerusalem Institute, senior lecturer at the Open University, and also teaches at the Hebrew University of Jerusalem. Bashir is co-editor, along with historian Amos Goldberg, of *The Holocaust and the Nakba: Memory, National Identity and Jewish-Arab Partnership* (2016). He holds a PhD in Political Theory from the London School of Economics.

בשיר בשיר הוא עמית מחקר במכון ון ליר בירושלים, מרצה בכיר באוניברסיטה הפתוחה ומרצה באוניברסיטה העברית. ערך יחד עם ההיסטוריון עמוס גולדברג את הספר "השואה והנכבה: זיכרון, זהות לאומית ושותפות יהודית-ערבית" (2016). קיבל את תואר הדוקטור שלו בתיאוריה פוליטית בבית הספר לכלכלה של לונדון.

Sophie Goltz lives in Berlin and Hamburg and works as a curator, author, and lecturer. In 2013, she was appointed Stadtkuratorin Hamburg (curator of the City of Hamburg). Since 2008, she has been working as a curator at Neuer Berliner Kunstverein (n.b.k.). Her other curatorial and educational projects include among others, Documenta 11, Documenta 12 (Kassel, 2002, 2007); DRESDENPostplatz (Dresden, 2003), Berlin Biennale (2004); *Projekt Migration* (Zurich/Cologne, 2004/2005); *Wild Capital* (Dresden, 2005/2006); *notes on archives I+II* (Vienna, 2007/2010); *Remembering the Future* (Jerusalem, 2014); *Lulennial* (Mexico City, 2015); and *Research SMBA* (Amsterdam, 2016).

האוצרת, הסופרת והמרצה **סופי גולץ** חיה ועובדת בברלין ובהמבורג. ב-2013, מונתה לאוצרת של העיר המבורג (Stadtkuratorin Hamburg). מאז 2008, מונדת כאוצרת ב-n.b.k. פרויקטים אוצרותיים וחינוכיים אחרים שלה כוללים, בין היתר, את דוקומנטה 11 ו-12 (קאסל, 2002 ו-2007), DRESDENPostplatz (דרזדן, 2003), הביאנלה של ברלין (2004), "פרויקט הגירה" (ציריך/קלן, 2005/2004), "קפיטל פרוינט" (דרזדן, 2006/2005), "הערות על ארכיונים I + II" (וינה, 2010/2007), "לזכור את העתיד" (ירושלים, 2014), הלוליאנה, (מקסיקו סיטי, 2015) ו"לחקור את SMBA" (אמסטרדם, 2016).

4.1.17

פוליטיקת התנועה

THE POLITICS OF MOVEMENT

This panel looks broadly at the intersection of contemporary art and performance-based practices and their relationships to social and political life. It will address questions such as: What can be learned from the overlap of diverse fields of actions such as activism, theater, art, and dance? What happens in the processes of mediation, when something is “translated” from a static medium to a performative one or vice versa? How do ideas about gesture or mediality - the process of making a means visible as such - inform cultural practices today?

Avital Barak will examine the political potential of a wide variety of movement performance and dance works performed in public spaces. She will focus on the connection between new interpretations of Dabke, the traditional Palestinian dance, and various performed walking works, such as those by Francis Alys, Ohad Fishof, and the crawling works of William Pope L. as forms of resistance and potentiality for social and political activism.

Frederique Bergholtz will speak about the ideas for *If I Can't Dance's* upcoming Edition VII (2017-2018) taking the notion of Social Movement as its field of research. This field of research references movement as both a political ideology and that of the body through time and space. It emerges from an interest in how performance, politics, and the public intersect, including the relationship between action and documentation, live bodies and drawn lines.

Dorothea von Hantelmann will speak about theoretical, practical, and political aspects of current rapprochements between the visual and the performing arts. She will address the specificities of time-based versus not time-based art forms, the political and governmental meaning of cultural formats such as theater and exhibition, and reflect on the necessity for embodiment and ritual.

The event will be held in English and moderated by CCA Curator Chen Tamir.

Avital Barak is a yoga instructor, a researcher at the Minerva Humanities Center, and a PhD candidate at the Porter School of Cultural Studies at the Tel Aviv University. Her research focuses on performance in public space and the relationship between movement and resistance. She teaches at the Kibbutzim College of Arts Department of Movement. Barak also curates and produces various art events.

Frédérique Bergholtz is director of *If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution* (since 2005). Previously, she was director of *Marres* in Maastricht (1998-2005) and *Exedra* in Hilversum (1998-1996). She curated the performance section for *Artissima* (2016), *Art Sheffield* (2010) as well as the performance program of *Festival aan de Werf* in Utrecht (2005, 2006 and 2007). Bergholtz is one of the initiators of *Corpus*, an international network for performance practice, as well as *Performance Platform*, an agenda for performance practice. She teaches at the Dutch Art Institute in Arnhem and the School for New Dance Development in Amsterdam.

Dorothea von Hantelmann was Professor at the Art Academy/University of Kassel where she lectured on the history and meaning of documenta. Her main fields of research are contemporary art and theory as well as the history and theory of exhibitions. She is currently working on a book that explores art exhibitions as ritual spaces in which fundamental values and categories of modern, liberal, and market-based societies historically have been, and continue to be practised and reflected. She is author of *How to Do Things with Art*, a book on performativity within contemporary art.

הפאנל יבחן בהרחבה את הצומת של פרקטיקות אמנותיות עכשוויות ופרקטיקות פרפורמטיביות ואת יחסיהן לחיים החברתיים והפוליטיים. הוא יתמודד עם שאלות כגון מה אפשר ללמוד מן החפיפה בין תחומי פעולה שונים כעין אקטיביזם, תיאטרון, אמנות ומחול? מה קורה בתהליכי תיווך, כאשר דבר מה “מתורגם” ממדיום סטטי למדיום פרפורמטיבי, ולהפך? כיצד רעיונות על תנועה או מדיאליות – תהליך הפיכת אמצעי לנראה כשלעצמו – מעצבים פרקטיקות תרבותיות בימינו?

אביטל ברק תבחן את הפוטנציאל הפוליטי של מגוון רחב של מופעי תנועה ועבודות מחול המבוצעים במרחבים ציבוריים. היא תתמקד בקשר בין פרשנויות חדשות של ריקוד הדבקה הפלסטיני המסורתית ועבודות הליכה שונות, כגון אלה של פרנסיס אליס ואהד פישוף ועבודות הזחילה של ויליאם פופ ל' כצורות של התנגדות ופוטנציאל גלום של אקטיביזם חברתי ופוליטי.

פרדריק ברגהולץ תדבר על הרעיונות שמאחורי המהדורה הבאה (מהדורה VII) של *If I Can't Dance* (2017-2018) שמחקרה יתמקד במושג התנועה החברתית. תחום מחקר זה מתייחס לתנועה הן כאידיאולוגיה פוליטית והן כתנועה של גוף במרחב ובזמן. הוא נובע מן העניין באופן שבו מופע, פוליטיקה והציבור מצטלבים, כולל היחסים בין פעולה לתיעוד, לגוף חי ולקווים מצוירים.

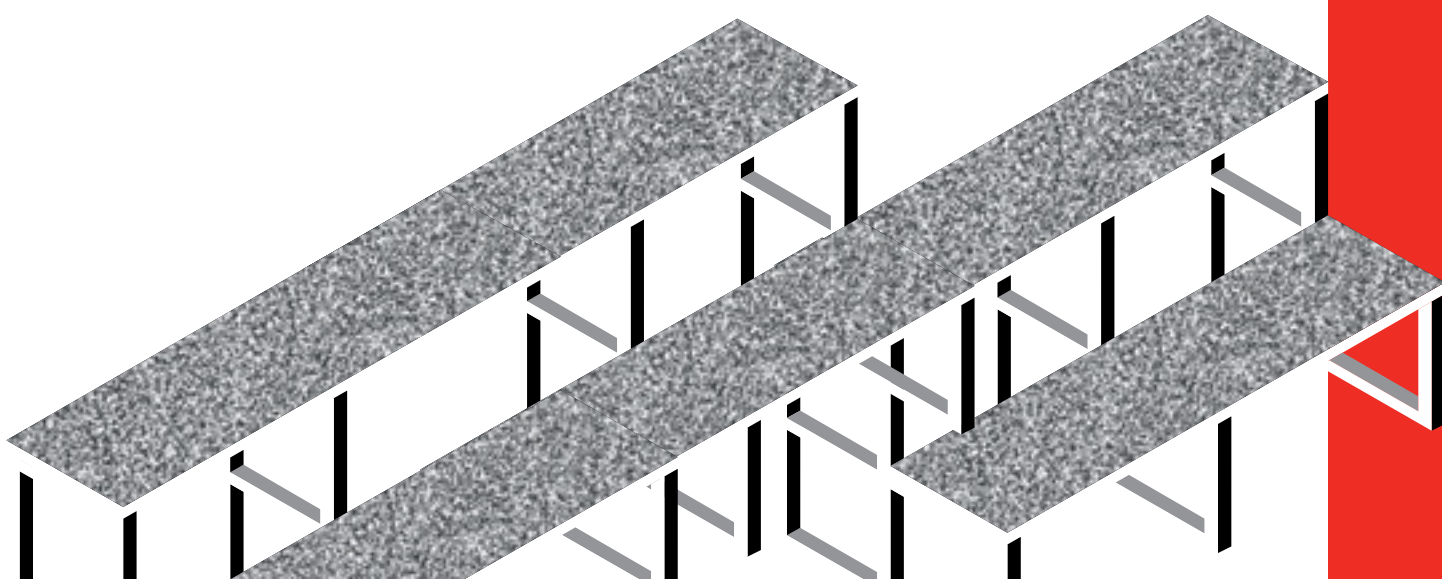
דורותיא פון הנטלמן תדבר על הבטים תיאורטיים, מעשיים ופוליטיים של ההתקרבות מחדש בין האמנות החזותית לאמנויות המיצג. היא תעיין במאפיינים הייחודיים של צורות אמנות המבוססות על זמן מול כאלה שאינן מבוססות עליו, במשמעות הפוליטית הממשלית של פורמטים תרבותיים כגון תיאטרון ותערוכה ובנחיצות הגילום הגופני והפולחן.

האירוע יתקיים באנגלית בהנחייתה של חן תמיר, אוצרת המרכז לאמנות עכשווית.

אביטל ברק היא מורה ליוגה, חוקרת במרכז מינרבה למדעי הרוח ודוקטורנטית בבית הספר לתרבות באוניברסיטת תל אביב. מחקרה עוסק במופעים של תנועה גוף במרחב הציבורי ובקשר שבין תנועה והתנגדות. היא מלמדת בסמינר הקיבוצים בחוג לאמנויות התנועה, אוצרת ומפיקה אירועי אמנות.

פרדריק ברגהולץ מנהלת (מאז 2005) את *If I Can't Dance, I Don't Want to Be Part Of Your Revolution* (אם איני יכול/ה לרקוד, איני רוצה להיות חלק מן המהפכה שלך). קודם לכן שמשה כמנהלת *Marres* במסטרסטרט (1998-2005) ו-*Exedra* בהילוורסום (1998-1996). אצרה את אגף המיצג עבור *Artissima* (2016) ו-*Art Sheffield* (2010) וכן את תכנית המיצג של פסטיבל *aan de Werf* באוטרכט (2005, 2006 ו-2007). ברגהולץ נמנית עם יוזמי *Corpus*, רשת בינלאומית לפרקטיקה מיצג ו-*Performance Platform*, אג'נדה לפרקטיקה מיצג. היא מלמדת במכון האמנות ההולנדי בארנהם ובבית הספר לפיתוח חדש של מחול באמסטרדם.

דורותיא פון הנטלמן שמשה כפרופסור באקדמיה לאמנות/אוניברסיטת קסל, שם הרצתה על תולדות הדוקומנטה ומשמעותה. תחומי מחקרה המרכזיים הם אמנות ותיאוריה עכשוויות ותולדות התערוכות והתיאוריה שלהן. נכון לעכשיו, היא עובדת על ספר שחוקר תערוכות אמנות כמרחבים פולחניים, שבהם הופעלו ועדיין מופעלים ומשתקפים ערכים וקטגוריות בסיסיים של חברות שוק מודרניות וליברליות. מחברת הספר *How to Do Things with Art*, העוסק בפרפורמטיביות באמנות בת זמננו.

17.11.2016 חמישי THURSDAY

19:00 – 22:00

The Lead – פלזנס – כריסטיאן אלרן
בסיוע מאיה אלרן
Christian Falsnaes – *The Lead*
Facilitated by Maya Elran

* 21:00

נועה צוק ואהד פישוף – "החדר השרוף"
Noa Zuk and Ohad Fishof – *The Burnt Room*

*

מספר המקומות מוגבל. יש להזמין כרטיסים מראש.
Space is limited. Tickets required.
כרטיס: ₪ 60

18.11.2016 שישי FRIDAY

10:00 – 14:00

The Lead – פלזנס – כריסטיאן אלרן
בסיוע מאיה אלרן
Christian Falsnaes – *The Lead*
Facilitated by Maya Elran

19.11.2016 שבת SATURDAY

10:00 – 14:00

The Lead – פלזנס – כריסטיאן אלרן
בסיוע מאיה אלרן
Christian Falsnaes – *The Lead*
Facilitated by Maya Elran

13:00

כריסטיאן פלזנס וחן תמיר – שיח אמן
Christian Falsnaes and Chen Tamir – Artist Talk

* 19:00 / 21:00

נועה צוק ואהד פישוף – "החדר השרוף"
Noa Zuk and Ohad Fishof – *The Burnt Room*

*

מספר המקומות מוגבל. יש להזמין כרטיסים מראש.
Space is limited. Tickets required.
כרטיס: ₪ 60

23.11.2016 רביעי WEDNESDAY

* 19:00 / 21:00

נועה צוק ואהד פישוף – "החדר השרוף"
Noa Zuk and Ohad Fishof – *The Burnt Room*

*

מספר המקומות מוגבל. יש להזמין כרטיסים מראש.
Space is limited. Tickets required.
כרטיס: ₪ 60

24.11.2016 חמישי THURSDAY

19:00 / 21:00

יוחאי אברהמי – "חקלאות, גאווה וייסורי מצפון:
תצוגה מודרכת במעגל סגור"
Yochai Avrahami – *Agriculture, Pride
and Scruples: A Closed-Circuit Guided Exhibit Tour*

25.11.2016 שישי FRIDAY

11:00 / 13:00

יוחאי אברהמי – "חקלאות, גאווה וייסורי מצפון:
תצוגה מודרכת במעגל סגור"
Yochai Avrahami – *Agriculture, Pride
and Scruples: A Closed-Circuit Guided Exhibit Tour*

26.11.2016 שבת SATURDAY

11:00 / 13:00

יוחאי אברהמי – "חקלאות, גאווה וייסורי מצפון:
תצוגה מודרכת במעגל סגור"
Yochai Avrahami – *Agriculture, Pride
and Scruples: A Closed-Circuit Guided Exhibit Tour*

01.12.2016 חמישי THURSDAY

* 19:30 / 21:30

נועם ענבר ויונתן לוי – "אנטיגונה"
Noam Enbar & Yonatan Levy – *ANTIGONE*

*

מספר המקומות מוגבל. יש להזמין כרטיסים מראש.
Space is limited. Tickets required.
כרטיס: ₪ 40

02.12.2016 שישי FRIDAY

* 12:00

נועם ענבר ויונתן לוי – "אנטיגונה"
Noam Enbar & Yonatan Levy – *ANTIGONE*

*

מספר המקומות מוגבל. יש להזמין כרטיסים מראש.
Space is limited. Tickets required.
כרטיס: ₪ 40

03.12.2016 שבת SATURDAY

* 12:00

נועם ענבר ויונתן לוי – "אנטיגונה"
Noam Enbar & Yonatan Levy – *ANTIGONE*

*

מספר המקומות מוגבל. יש להזמין כרטיסים מראש.
Space is limited. Tickets required.
כרטיס: ₪ 40

08.12.2016 חמישי THURSDAY

19:00 – 22:00

Forgive My Bad Memories – מיכל הלפמן
Michal Helfman – *Forgive My Bad Memories*

09.12.2016 שישי FRIDAY

10:00 – 14:00

Forgive My Bad Memories – מיכל הלפמן
Michal Helfman – *Forgive My Bad Memories*

10.12.2016 שבת SATURDAY

10:00 – 14:00

Forgive My Bad Memories – מיכל הלפמן
Michal Helfman – *Forgive My Bad Memories*

13.12.2016 שני TUESDAY

19:00

"מן הבמה לקופסה הלבנה"
שיחות אמן עם אדם לינדר, מיכל הלפמן ואהד פישוף
From the Stage to the White Box
Artists talk with Adam Linder, Michal Helfman
and Ohad Fishof

15.12.2016 חמישי THURSDAY

19:00 – 22:00

אדם לינדר – *Some Cleaning (Hand in Hand)*
Adam Linder – *Some Cleaning (Hand in Hand)*

16.12.2016 שישי FRIDAY

11:00 – 14:00

אדם לינדר – *Some Cleaning (Hand in Hand)*
Adam Linder – *Some Cleaning (Hand in Hand)*

17.12.2016 שבת SATURDAY

11:00 – 14:00

אדם לינדר – *Some Cleaning (Hand in Hand)*
Adam Linder – *Some Cleaning (Hand in Hand)*

19.12.2016 שני MONDAY

19:00

"מציגים מחילה: על האינסטרומנטליזציה של ההנצחה"
בהשתתפות: פליקס פידלר ובשיר בשיר
בהנחיית סופי גולץ [הדיון יתקיים באנגלית]
Performing Absolution: On the Instrumentalization
of Commemoration
With Felix Fiedler and Bashir Bashir
Moderated by Sophie Goltz
[The panel will be held in English]

22.12.2016 חמישי THURSDAY

19:00
אנטייה מאיבסקי - "ציור נוף"
Antje Majewski - Landscape Painting

23.12.2016 שישי FRIDAY

10:00 - 14:00
אנטייה מאיבסקי - "ציור נוף"
Antje Majewski - Landscape Painting

24.12.2016 שבת SATURDAY

10:00 - 14:00
אנטייה מאיבסקי - "ציור נוף"
Antje Majewski - Landscape Painting

26.12.2016 שני MONDAY

* 19:00 / 21:00
נועה צוק ואהד פישוף - "החדר השרוף"
Noa Zuk and Ohad Fishof - *The Burnt Room*
*
מספר המקומות מוגבל. יש להזמין כרטיסים מראש.
Space is limited. Tickets required.
כרטיס: ₪ 60

29.12.2016 חמישי THURSDAY

19:00 - 22:00
סוזנה מ' וינטרלינג - "שלפוחית השתן של גאיה"
Susanne M. Winterling - *The Bladder of Gaia*
* 19:00 / 21:00
נועה צוק ואהד פישוף - "החדר השרוף"
Noa Zuk and Ohad Fishof - *The Burnt Room*
*
מספר המקומות מוגבל. יש להזמין כרטיסים מראש.
Space is limited. Tickets required.
כרטיס: ₪ 60

30.12.2016 שישי FRIDAY

10:00 - 14:00
סוזנה מ' וינטרלינג - "שלפוחית השתן של גאיה"
Susanne M. Winterling - *The Bladder of Gaia*

31.12.2016 שבת SATURDAY

10:00 - 14:00
סוזנה מ' וינטרלינג - "שלפוחית השתן של גאיה"
Susanne M. Winterling - *The Bladder of Gaia*

04.01.2017 רביעי WEDNESDAY

19:00
"פוליטיקת התנועה"
בהשתתפות: פרדריק ברגהולץ, אביטל ברק ודורותיאה פון הנטלמן. בהנחיית חן תמיר.
[הדיון יתקיים באנגלית]
The Politics of Movement
with Frederique Bergholtz, Avital Barak and Dorothea von Hantelmann.
moderated by Chen Tamir
[The panel will be held in English]

05.01.2017 חמישי THURSDAY

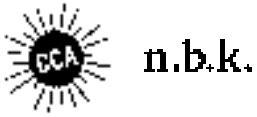
19:00 - 22:00
יעל ברטנא - "תשליך"
Yael Bartana - *Tashlikh*

07.01.2017 שבת SATURDAY

10:00 - 14:00
יעל ברטנא - "תשליך"
Yael Bartana - *Tashlikh*
12:30
יעל ברטנא וסרג'יו אדלשטיין - שיח אמנית
Yael Baratana and Sergio Edelsztein - Artist Talk

06.01.2017 שישי FRIDAY

10:00 - 14:00
יעל ברטנא - "תשליך"
Yael Bartana - *Tashlikh*

CONDITIONS OF POLITICAL CHOREOGRAPHY

A collaborative project by the Center for Contemporary Art, Tel Aviv and Neuer Berliner Kunstverein (n.b.k.), Berlin

Curated by: Marius Babias, Sergio Edelsztein, Sophie Goltz, Chen Tamir

Tel Aviv: November 17, 2016 - January 7, 2017
Berlin: June 16 - July 16, 2017

EXHIBITION

Design: Marcus Miessen Studio, Berlin
Construction: Noam Bar
Graphic Design: Maayan Levitzky, Ayal Zakin

BROCHURE

Design: Maayan Levitzky, Ayal Zakin
Translation and Copyediting: Aya Breuer
Pre-press and Printing: Haaretz Printing

THE CENTER FOR CONTEMPORARY ART

Director and Chief Curator: Sergio Edelsztein
Production Manager: Diana Shoef
Curator: Chen Tamir
Program Development and Production Assistant: Efrat Goldmann
PR & Content Management: Ran Altamirano
Archive Manager and Technical Assistant: Noam Horowitz
www.cca.org.il

NEUER BERLINER KUNSTVEREIN

Director: Marius Babias
General Management and Head of Video-Forum: Kathrin Becker
Curator: Sophie Goltz
Assistant Curator: Marenka Krasomil
Head of Communication and Public Program: Michaela Richter
Head of Administration and Project Coordinator: Susanne Modelsee
Finances: Birgit Luther
www.nbk.org

This exhibition was funded by

The German Federal Cultural Foundation, Institut für Auslandsbeziehungen, The Artis Grant Program and the LOTTO-Stiftung, Berlin

The exhibition at the Center for Contemporary Art was made possible with the support of

Israel Lottery Council for the Arts, Artport, Outset Contemporary Art Fund and Goethe Institut

The Center for Contemporary Art is supported by

The Ministry of Culture and Sport - Visual Arts Department, Tel Aviv Municipality - Culture and Arts Division, Philip and Muriel Berman Foundation, Uzi Zucker and Rivka Saker, Ellen Flamm - USA, UIA - The United Israel Appeal, The Friends of the CCA in Israel and abroad

תנאים למחוללות פוליטית

שיתוף פעולה בין המרכז לאמנות עכשווית, תל אביב ובין n.b.k. ברלין

אוצרים: מריוס באביאס, סרג'יו אדלשטיין, סופי גולץ, חן תמיר

תל אביב: 17 בנובמבר 2016 - 7 בינואר 2017
ברלין: 16 ביוני - 16 ביולי 2016

תערוכה

מעצב חלל התערוכה בתל אביב: סטודיו מרקוס מיסן, ברלין
בנייה: נעם בר
עיצוב גרפי: מעין לויצקי, איל זקין

חוברת

עיצוב ועריכה גרפית: מעין לויצקי, איל זקין
תרגום ועריכה: איה ברורי
קדם דפוס והדפסה: דפוס הארץ

המרכז לאמנות עכשווית

מנכ"ל ואוצר ראשי: סרג'יו אדלשטיין
מנהלת הפקה: דיאנה שואף
אוצרת: חן תמיר
פיתוח תכניות ועוזרת הפקה: אפרת גולדמן
ניהול תוכן ויח"צ: רן אלטמירנו
מנהל ארכיון וע. טכני: נועם הורוביץ
www.cca.org.il

NEUER BERLINER KUNSTVEREIN

מנהל: מריוס באביאס
מנהלת הפקות וראש פורום וידאו: קתרין בקר
אוצרת: סופי גולץ
ע. אוצרת: מרנקה קרסומיל
פיתוח תוכניות ויח"צ: מיכאלה ריכטר
אדמיניסטרציה ותיאום פרויקטים: סוזנה מולדזי
הנהלת חשבונות: בריגיט לוטר
www.nbk.org

התערוכה הופקה במימון

קרן התרבות הפדרלית הגרמנית, ifa, ארטיס וקרן הלוטו, ברלין

התערוכה במרכז לאמנות עכשווית הופקה בסיוע

מועצת הפיס לתרבות ולאמנות, ארטפורט, קרן אוסטט לאמנות עכשווית ומכון גתה

המרכז לאמנות עכשווית נתמך בידי

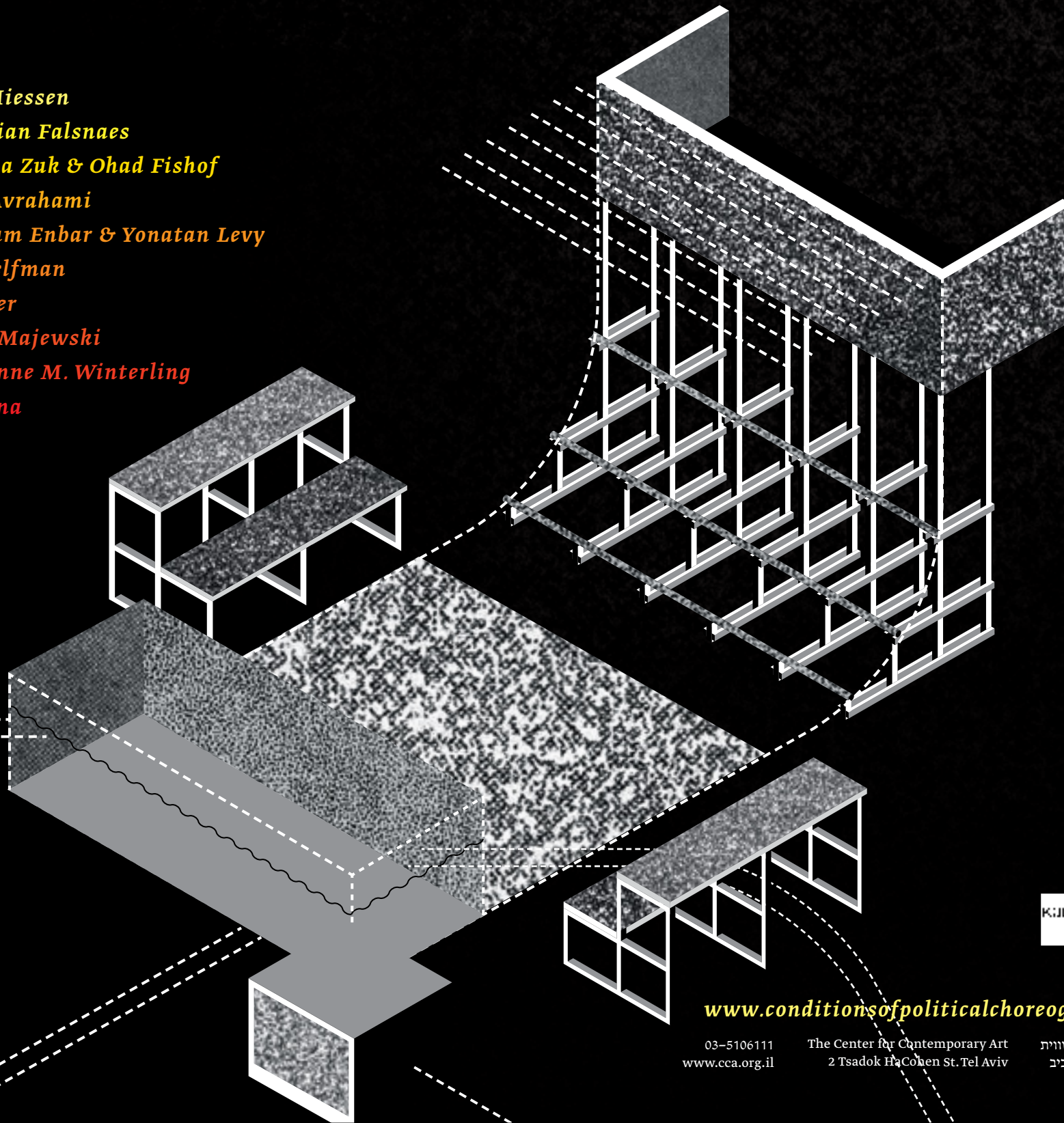
משרד התרבות והספורט, מינהל התרבות - המחלקה לאמנות פלסטית, עיריית תל אביב-יפו - אגף התרבות והאמנויות, קרן פיליפ ומוריאל ברמן, עוזי צוקר ורבקה סקר, אלן פלאם - ארה"ב, UIA - המגבית המאוחדת לישראל, אגודת ידידי המרכז לאמנות עכשווית בארץ ובעולם

Funded by the German Federal Cultural Foundation

n.b.k. is funded by the LOTTO-Stiftung Berlin

Markus Miessen מרקוס מיסן
Christian Falsnaes כריסטיאן פלזנס
Noa Zuk & Ohad Fishof נועה צוק ואהד פישוף
Yochai Avrahami יוחאי אברהמי
Noam Enbar & Yonatan Levy נותן לוי ונועם ענבר
Michal Helfman מיכל הלפמן
Adam Linder אדם לינדר
Antje Majewski אנטייה מאיבסקי
Susanne M. Winterling סוזנה מ' וינטרלינג
Yael Bartana יעל ברטנא

n.b.k.

KULTURSTIFTUNG
DES
BUNDES

www.conditionsofpoliticalchoreography.org

03-5106111
www.cca.org.il

The Center for Contemporary Art
2 Tsadok HaCohen St. Tel Aviv

המרכז לאמנות עכשווית
צדוק הכהן 2, תל אביב